PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul L Nr. 11 863 Prima ediție | Simbătă 11 octombrie 1980 | 6 PAGINI — 30 BANI

PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU

a primit scrisorile de acreditare a ambasadorului Republicii Finlanda

Vineri după-amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit pe Olli Bergman, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Finlanda în țara noastră. (Continuare în pagina a V-a).

ÎN CADRUL STIMULATOR AL DEMOCRAȚIEI NOASTRE SOCIALISTE, CU SENTIMENTUL RESPONSABILITĂȚII CIVICE
Cetățenii își spun cuvîntul asupra noilor proiecte de lege
(în pagina a II-a)

Situația la zi a lucrărilor cere:

RECOLTAREA PORUMBULUI – ÎN RITM MAI INTENS!

Ne aflăm în plină perioadă de vîrf a lucrărilor agricole. Floarea-soarelui, cartofii se recoltează pe ultimele suprafețe — 16 500 hectare, respectiv 5 000 hectare. În aceste zile, principalele forțe din agricultură sînt sau trebuie să fie concentrate la realizarea lucrărilor cu cel mai mare volum de muncă din întreaga campanie : culesul, transportul și depozitarea porumbului. Potrivit datelor furnizate de Ministerul Agriculturii, pînă ieri, 10 octombrie, recolta de porumb a fost strînsă de pe 726 100 hectare — 29 la sută din suprafața cultivată. Procentele înscrise pe hartă, confruntate cu calendarul agricol, impun o concluzie limpede : recoltarea și transportul porumbului trebuie grăbite ! Aceasta presupune ca oamenii muncii din fiecare unitate agricolă să folosească din plin mijloacele mecanice, atelajele și, împreună cu ceilalți locuitori ai satelor, să participe activ, zi de zi, la executarea acestei lucrări de mare importanță economică. Să facem totul ca întreaga recoltă de porumb să ajungă în cel mai scurt timp — și fără nici un fel de pierdere — din cîmp în magazii !

ÎNTÎMPINAT CU SENTIMENTE DE STIMĂ, PREȚUIRE ȘI RESPECT

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a participat ieri la convocarea-bilanț a activului și cadrelor de bază ale armatei

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor noastre armate, a participat, vineri dimineața, la convocarea-bilanț a activului și cadrelor de bază ale armatei.

A fost prezent tovarășul Ion Coman, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

La sosire, comandantul suprem al forțelor armate a fost întîmpinat de generalul-maior Constantin Olteanu, ministrul apărării naționale.

O gardă militară a prezentat onorul. S-a intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

Militari de toate gradele, aflați în fața intrării Academiei militare, au făcut tovarășului Nicolae Ceaușescu o vibrantă și entuziastă primire. Aceeași atmosferă însuflețită s-a regăsit și în aula Academiei, unde s-au desfășurat lucrările convocării-bilanț, care a analizat pregătirea strategică, operativă, de luptă și politică a armatei. Minute în șir s-a ovaționat, s-a scandat „Ceaușescu—P.C.R. !". Participanții au reafirmat dragostea, stima, devotamentul și recunoștința profundă ale tuturor ostașilor țării față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminentul conducător al partidului și statului nostru, fiul cel mai iubit al națiunii, comandantul suprem al forțelor noastre armate.

Exprimînd tovarășului Nicolae Ceaușescu sentimentele de aleasă gratitudine, din partea întregii armate, nemărginita bucurie pentru înalta onoare de a participa la lucrările convocării-bilanț, ministrul apărării naționale a spus :

„Prezența dumneavoastră la această activitate, la recentele aplicații tactice cu trupe desfășurate în zona Brașov, precum și la expoziția de tehnică militară reprezintă mărturii grăitoare ale grijii permanente pe care o purtați, tovarășe comandant suprem, fiilor țării înrolați sub drapelul tricolor, instruirii și educării lor, întăririi capacității combative a armatei.

Raportez, tovarășe comandant suprem, că am simțit și simțim zi de zi atenția și grija statornică pe care dumneavoastră, fondator al doctrinei militare a României socialiste, le acordați armatei, precum și celorlalte componente ale sistemului național de apărare, pentru a fi gata oricînd să-și îndeplinească misiunea sacră — apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței, suveranității și integrității teritoriale a patriei noastre.

Împreună cu toți oamenii muncii, și noi, ostașii, sîntem nespus de mîndri că trăim în perioada cea mai rodnică din întreaga istorie a patriei, inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, de cînd în fruntea destinelor națiunii române vă aflați dumneavoastră, cel mai de seamă fiu al poporului, ctitorul României moderne de azi, ilustrul și neobositul mesager al politicii de pace, înțelegere și colaborare cu toate statele lumii.

Proeminenta dumneavoastră personalitate de strălucit conducător al poporului român, de militant politic de excepție pe arena internațională, cutezanța revoluționară și clarviziunea cu care pătrundeți realitatea internă și externă și fixați căile de urmat, inalta răspundere cu care vegheați neobosit, cu inegalabilă dăruire, la apărarea libertății și independenței României și militați pentru pacea și securitatea lumii constituie pentru toți militarii un inepuizabil izvor de patriotism înflăcărat, de forță, energie și patos comunist în slujirea cu abnegație a cauzei eroicului nostru partid, a minunatului nostru popor.

Pentru tot ceea ce ați făcut și faceți în numele intereselor, demnității și fericirii poporului român, pentru consecvența, fermitatea și dinamismul cu care vă preocupați de apărarea națională, îngăduiți-mi, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, să dau glas profundei gratitudini și vibrantelor sentimente de dragoste nemărginită pe care militarii armatei noastre le nutresc față de dumneavoastră".

În cadrul convocării au avut loc ample dezbateri, care s-au desfășurat într-un climat de înaltă exigență și responsabilitate comunistă, sub semnul hotărîrii unanime de a realiza și în armată imperativul noii calități, de a acționa cu fermitate pentru perfecționarea procesului instructiv-educativ, pentru întărirea ordinii și disciplinei militare. Participanții la discuții — comandanți, secretari de consilii politice și comi-

(Continuare în pag. a V-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși generali și ofițeri,

Mă bucuros să particip la convocarea-bilanț a activului și cadrelor de bază ale armatei noastre și să vă adresez, cu acest prilej, dumneavoastră și, de asemenea, tuturor militarilor armatei noastre, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, un salut călduros, împreună cu cele mai bune urări. **(Aplauze și urale puternice, prelungite: se scandează „Ceaușescu — P.C.R. !").**

Actuala consfătuire a cadrelor și activului de bază din armată are o semnificație deosebită, prin aceea că are loc la sfîrșitul cincinalului 1976—1980 și la începerea noului cincinal. Deci, într-un anumit fel, bilanțul pe care-l face privește întreaga activitate desfășurată în cincinalul ce se încheie. Desigur, în mod deosebit acest bilanț se referă la ceea ce s-a realizat în perioada de instrucție 1979—1980, cît și la transformările petrecute, la modul cum se prezintă astăzi armata noastră, după 5 ani de activitate, și după eforturile depuse de partid și guvern, de poporul nostru pentru dotarea ei cu mijloacele de luptă necesare. De asemenea, această convocare-bilanț a analizat obiectivele activității de pregătire militară și politică pe 1980—1981, precum și orientările generale cu privire la întreaga activitate din noul cincinal.

Este firesc, dealtfel, să se procedeze în acest fel, ținînd seama că activitatea armatei, ridicarea pregătirii ei de luptă și politice, dotarea cu mijloacele necesare constituie o parte integrantă a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, a muncii întregului popor pentru înfăptuirea politicii interne și externe a României socialiste.

Din discuțiile ce au avut loc în cadrul acestei convocări se desprinde concluzia că în anul de instrucție precedent s-au obținut, pe ansamblu, rezultate bune, atît în pregătirea de luptă, cît și politică.

Aș dori să evidențiez cu multă satisfacție desfășurarea aplicației la care am asistat în județul Brașov, care a demonstrat că unitățile noastre militare, de toate felurile, au realizat o mai bună pregătire de luptă, stăpînesc în condiții mai bune mijloacele și tehnica din dotare — ceea ce a făcut ca aplicația să se desfășoare cu rezultate care pot fi apreciate ca bune. De asemenea, vizita la expoziția în care au fost prezentate realizările în domeniul tehnicii de luptă a evidențiat rezultatele importante obținute în acest cincinal în realizarea de noi tipuri de armamente, în perfecționarea tehnicii și a mijloacelor de luptă în general.

Pe ansamblu, dacă am aprecia cum s-au desfășurat toate activitățile din cincinalul pe care îl încheiem la sfîrșitul acestui an, se poate spune că și în armată s-au obținut rezultate de mare însemnătate. În strînsă legătură cu dezvoltarea generală a patriei, cu munca eroică a întregului popor pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, și armata noastră și-a îndeplinit datoria, și-a ridicat nivelul pregătirii de luptă și politice, răspunzînd astfel încrederii poporului, a partidului și guvernului. Trebuie să spun că realizarea acestei dotări pe care am obținut-o în cincinalul actual a cerut eforturi deosebit de mari, atît tehnice, cît, mai cu seamă, economice. A trebuit să facem eforturi mari ținînd seama de rămînerea în urmă pe care o aveam. Considerăm acum că am ajuns la capacități de producție corespunzătoare pentru o bună parte din armamentul și tehnica de luptă, că însăși armata dispune de o dotare corespunzătoare, astfel încît este în stare să-și îndeplinească în orice moment misiunile de luptă încredințate — dacă se va cere aceasta. **(Aplauze îndelungate).**

Pe baza tuturor acestora putem aprecia că anul precedent și întregul cincinal au marcat o ridicare mai însemnată a nivelului de luptă al armatei noastre, a capacității ei de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului, independenței și suveranității României. **(Aplauze puternice, prelungite).** Pentru rezultatele bune obținute în toate aceste domenii, pentru nivelul de luptă și de pregătire politică realizat, adresez cele mai calde felicitări tuturor

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN INDUSTRIA JUDEȚULUI MARAMUREȘ

Muncitorește, cu dăruire și răspundere, pentru realizarea integrală a planului

În cronica întrecerii entuziaste din acest cincinal, Maramureșul va rămîne înscris ca al doilea județ al țării care a raportat îndeplinirea planului la producția industrială pe perioada 1976—1980 cu 4 luni mai devreme. Evenimentul a fost consemnat în prima zi a lunii septembrie, cînd statistica a înregistrat această izbîndă a harnicilor lucrători — români, maghiari și de alte naționalități — înfrățiți în muncă, de pe aceste străvechi meleaguri.

Pînă la sfîrșitul cincinalului au mai rămas 11 săptămîni. Cum se muncește în acest județ, care a raportat înfăptuirea sarcinilor cincinalului, pentru încheierea cu succes a planului pe acest an ? — **iată tema convorbirii pe care au avut-o reporterii noștri Viorel Sălăgean și Gheorghe Susa cu tovarășul FLORIAN BAGALUȚ, secretar al Comitetului județean Maramureș al P.C.R.**

— Cum s-a muncit în răstimpul trecut de la data raportării îndeplinirii cincinalului? Care este stadiul realizării planului pe acest an ?

— Am înfăptuit prevederile cincinalului la producția industrială, dar mai avem de realizat sarcini importante din planul pe anul în curs. Succesul raportat cu mîndrie conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, încununează strădaniile, dăruirea în muncă, inițiativele muncitorești afirmate în întrecere în acest cincinal ; deci, pentru maramureșeni, cincinalul actual a durat 4 ani și 8 luni. **Pînă la sfîrșitul cincinalului vom realiza o producție industrială suplimentară în valoare de aproape 6 miliarde lei,** concretizată în produse de mare utilitate pentru economia națională.

Sintetizînd, pot spune, după 9 luni trecute din acest an, că s-a muncit bine, dar **rezultatele puteau fi și mai bune.** Aceasta nu este o formulă de combatere a automulțumirii, este convingerea activiștilor comitetului județean de partid și a oamenilor muncii din întreprinderi. Cît privește stadiul realizării planului pe nouă luni din acest an, rețineți următoarele date : **producția-marfă — 100,4 la sută ; producția netă — 105,4 la sută ; livrările la export planificate pe devize libere au fost depășite cu 8,3 milioane lei valută ; cheltuielile materiale planificate au fost diminuate suplimentar cu 11 lei la 1 000 de lei producție-marfă.**

— Este vorba de un bilanț de ansamblu pozitiv. În ce constau neîndeplinirile? Cum poate fi mai bine conturată acea mobilizatoare neîmpăcare cu lipsurile?

— Avem încă nerealizări la unele produse importante, pe care vrem să le diminuăm și să le lichidăm în cel mai scurt timp : apoi, la ora actuală, planul de investiții este realizat în proporție de 96 la sută ; în sfîrșit, încă nu sîntem satisfăcuți de gradul de utilizare a mașinilor-unelte, care este de numai 85 la sută, față de 86 cît este planificat. Numai în măsura în care vom putea asigura ca, în fiecare zi, pe ansamblul județului, planul să fie îndeplinit la fiecare indicator, cantitativ și calitativ, vom putea spune că ne-am făcut datoria. În această direcție concentrăm acum toate forțele comuniștilor, ale tuturor colectivelor de oameni ai muncii.

— Cum apreciați că se va încheia anul 1980 în economia județului?

— Greu de dat un răspuns concis. Cu cîteva zile în urmă am făcut o analiză amplă în 16 din cele mai mari unități industriale ale județului, urmărind în principal două aspecte : dacă sînt asigurate toate condițiile tehnico-materiale pentru desfășurarea unei activități normale în trimestrul al IV-lea al acestui an și care este stadiul pregătirii producției pentru primul trimestru al anului 1981. Din preliminările noastre rezultă că printr-o puternică mobilizare a oamenilor muncii și printr-o soluționare mai promptă a unor probleme de aprovizionare de către ministere, prin imbunătățirea organizării întregii activități **vom reuși să încheiem planul pe acest an cu 5 zile mai devreme, realizînd o producție suplimentară de 200 milioane lei.**

Vreau să subliniez că din analizele noastre și ținînd seama de măsurile pe care le-am luat, **pînă la sfîrșitul anului vom recupera restanțele la investiții și vom atinge nivelul stabilit în privința utilizării capacităților de producție.**

— Vă rugăm să vă opriți în detaliu asupra măsurilor luate pentru realizarea înainte de termen a planului pe acest an.

— Așa cum s-a subliniat în repetate rînduri în analizele făcute de comi-

(Continuare în pag. a V-a)

PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ȚARĂ

Înlocuirea, sub tensiune, a izolației la o linie electrică de 400 kilovolți

Specialiști ai întreprinderii de rețele electrice Craiova și Sibiu au început lucrările de schimbare a izolației — sub tensiunea de 400 kilovolți — pe linia electrică Rovinari — Urechești, județul Gorj, metodă aplicată pentru prima dată în țară, în urma unui experiment efectuat anul trecut la Sibiu.

— Ce însemnătate economică are această realizare ? — l-am întrebat pe ing. Gh. Stroică, directorul întreprinderii craiovene.

— Pînă în prezent, înlocuirea izolațiilor la liniile electrice o efectuam după scoaterea acestora de sub tensiune. Dacă și la această linie am fi procedat astfel, s-ar fi impus întreruperea funcționării a două grupuri generatoare de 330 megawați de la Centrala electrică de termoficare Rovinari, pe timp de 15 zile, cît va dura înlocuirea izolației. Am fi pierdut, astfel, 60 milioane kWh energie electrică. Pentru obținerea acestei energii în alte centrale ar fi fost necesar un consum de 19 milioane metri cubi gaze. Sau, dacă s-ar fi recurs la varianta opririi și pornirii zilnice a celor două generatoare, în timpul în care nu se efectuează înlocuirea izolației, s-ar fi consumat 2 000 tone combustibil convențional.

Deci, ingeniozitatea lucrătorilor de la întreprinderile de rețele electrice din Craiova și Sibiu — prezenți acum în Dolj și conduși de ing. Vasile Toaxen și Ion Savete — se soldează cu efecte deosebit de favorabile pentru economia națională. **(Nicolae Petolescu).**

FAPTUL DIVERS

Şapte „brăţări de aur"

Despre Ion Mocanu, de la cooperativa „Prestarea" din Constanţa, se spune — şi aşa este — că are „mîini de aur". Deşi în vîrstă de numai 47 de ani, el se află de peste trei decenii „în cîmpul muncii", împrejurările vieţii de familie obligîndu-l să lucreze de la o vîrstă fragedă. A învăţat, rînd pe rînd, în funcţie de nevoile unităţilor în care a lucrat, şapte meserii : tractorist, strungar, mecanic, lăcătuş, depanator radio, depanator televizoare, tinichigiu auto. Acum şi-a înscris numele şi printre inovatori şi inventatori. El a conceput şi realizat, în unitatea în care lucrează, prototipurile a două rulote pentru autoturism. Sînt apreciate ca foarte comode, practice, economicoase. Cînd le veţi întîlni la anul pe şoselele ţării, amintiţi-vă de omul cu şapte meserii şi tot atîtea „brăţări de aur".

Avena din Pădurea Craiului

Cercul speologic studenţesc „Emil Racoviţă" al Centrului universitar Cluj-Napoca şi-a înscris în palmares o descoperire apreciată de specialişti ca senzaţională. Este vorba de avena de la Stana Foncii din Munţii Pădurea Craiului (avena este o prăpastie circulară formată din roci calcaroase, în care se scurg adesea apele de suprafaţă). Avena descoperită de studenţii clujeni are 312 metri adîncime şi un curs de apă care aparţine unei reţele hidrografice subterane încă necunoscute. Din echipa de înaintare au făcut parte, între alţii, studentul Dorel Nicoară, din anul II al Facultăţii de fizică, şi alpinistul Valer Jucan. Această avenă este a doua ca adîncime din ţară, prima fiind cea descoperită în Munţii Bihorului. Studenţii speologi clujeni şi-au propus în programul anului viitor explorarea reţelei de apă din adîncul peşterii, cuprinzînd o zonă carstică pe o întindere de şapte kilometri.

Să le dorim succes şi aşteptăm veşti bune despre temerara lor expediţie.

Incredibil !

Procurorul Florica Radovan din Slatina ne aduce la cunoştinţă o întîmplare incredibilă. Ion Velea din Vîlcele — Olt l-a invitat acasă pe prietenul său Sergiu Ivăncescu. Din ţuică-n ţuică şi din vorbă-n vorbă, Velea l-a acuzat pe Ivăncescu precum că acesta l-ar fi bătut pe un cumnat de-al lui. Degeaba a încercat acesta din urmă să-i explice că nu l-a atins nici cu un pai. Nici una, nici două, Velea l-a legat fedeleş pe prietenul său, cu sfoară şi cu sîrmă, după care l-a băgat la răcoare, în beciul casei. Ca să fie sigur că nu fuge, a pus şi un lacăt la uşa beciului. Odată treaba terminată, Velea s-a dus la o nuntă.

Între timp, după vreo cîteva ore bune de încercări şi sforţări, Ivăncescu a reuşit să-şi dezlege mîinile, să spargă uşa beciului şi să iasă afară.

Acum, Velea i-a luat locul amicului, dar la o altă... adresă.

Nepoftitul de sub masă

Mare i-a fost mirarea Luciei D. din Brăila cînd a ajuns acasă şi a văzut în faţa uşii o pereche de cisme bărbăteşti şi o sacoşă cu prune. „Ale cui să fie?" — s-a întrebat ea. A dat să deschidă uşa, dar uşa i-a rezervat a doua surpriză : era descuiată. Şi-a luat inima-n dinţi şi a intrat în casă. În casă, ce să vezi? Un individ necunoscut (care s-a dovedit ulterior a fi un oarecare Constantin Ilie din Stolniceni — Iaşi) se ascunsese sub masă şi tremura de frică. Dar de ce i-a fost frică tot n-a scăpat. Deşi îşi lăsase cizmele la uşă, pentru a nu i se lua urma, a fost... încălţat.

Colegii se amuză

Spicuim din ziarele judeţene cîteva şarje la adresa unor lucrători din comerţ sau care fac comerţ :

● *Într-o zi, la unităţile de legume şi fructe din Sf. Gheorghe (reşedinţa judeţului Covasna, unde cultura cartofului e „la ea acasă") nu s-au găsit... cartofi. Este ca şi cum în Sahara nu s-ar găsi nisip* (Ion Nica, ziarul „Cuvîntul nou").

● *Ospătarul unui local aduce o halbă pe trei sferturi numai spumă. Clientul : „Măi, neică, eu vreau să beau, nu să mă bărbieresc"* (Ilie Calian, ziarul „Făclia" — Cluj-Napoca).

● *Mecanizatorul cu tractorul 41-VN-898 al S.M.A. Suraia a venit clandestin la oborul din Focşani, aducînd în remorcă pentru vînzare un sac cu varză, o valiză cu roşii şi o... cumnată. Varza şi roşiile şi-au găsit repede cumpărători* (Ovidiu Butuc, ziarul „Milcovul" — Focşani).

● *Epitaf pe mormîntul unui bucătar lacom : „Aicea zace-un bucătar / Sătul de viaţă şi bucate / Mormîntul e prea ridicat / Fiindcă s-a stins... dz-obezitate.* (Simion Lomnăşan, ziarul „Tribuna Sibiului").

Rubrică realizată de
Petre POPA
şi corespondenţii „Scînteii"

Control activ împotriva „speculantului de tarabă"

● Pretutindeni, mărfuri multe, dar şi mult loc pentru o desfacere mai bine organizată ● Cum veghează administraţiile pieţelor asupra respectării intereselor cetăţenilor ● De ce devin uneori mercurialele facultative ?

Raid prin pieţele Capitalei

În cursul acestei săptămîni, timp de mai multe zile, am străbătut pieţele Capitalei urmărind modul în care se respectă preţurile de mercurial în comerţul cu legume şi fructe. Trebuie spus din capul locului că aproape pretutindeni pe unde am trecut am remarcat preocuparea pentru corecta încadrare în preţuri a produselor aduse spre vînzare de producătorii individuali, afişarea vizibilă a etichetelor cu preţuri. În multe locuri, produsele se vindeau chiar sub nivelul de preţ prevăzut de mercurial — rezultat firesc al abundenţei de mărfuri de bună calitate în unităţile de stat I.L.F. Am notat însă şi unele excepţii de la regulă.

...Piaţa Reşiţa. Sub privirile îngăduitoare ale responsabilului şi ale celorlalţi doi funcţionari de la administraţia pieţei (retraşi la o „suetă" într-un colţ) producătorii particulari Toma Alexandru (din comuna Cetăţeni, judeţul Argeş), Călin Curt (comuna Bujoru — Teleorman) şi Maria Ţuţui (comuna Călineşti — Argeş) practicau preţuri de speculă. Îi surprindem vînzînd vinete, mere şi pere cu preţuri ce depăşeau cu 50—60 la sută nivelul maxim din mercurial.

— O să iau măsuri imediat — a replicat prompt Petre Denu, responsabilul pieţei.

— Desigur, legea trebuie aplicată. Dar de ce nu preveniţi asemenea abateri? Obligaţia administraţiei pieţei este nu numai de a fixa preţul de vînzare şi de a-l înscrie în etichetele de afişare, ci şi de a urmări dacă aceste preţuri sînt respectate.

— Ştiţi, cînd trecem noi printre tarabe nu cere nimeni suprapreţ.

— Atunci de ce nu staţi tot timpul printre producători ?

Răspunsul, ocolind întrebarea, a fost de natură să producă stupoare :

— Nu prea putem sancţiona cazurile de incorectitudine. Nu avem cum. Carnetele de imputernicire pentru amenzi ni s-au luat de mai bine de un an, iar altele în loc nu am mai primit.

Sperăm că Direcţia comercială a Capitalei, consiliile populare de sector vor clarifica această stranie situaţie, în contradicţie cu obligativitatea asigurării unei stricte respectări a preţurilor în pieţe.

Angrenaţi într-o conversaţie particulară animată, i-am găsit şi pe lucrătorii de la administraţia pieţelor din Berceni şi Obor — tot în timp ce unii producători particulari îşi vindeau marfa la suprapreţ.

În piaţa Şulea, surpriza a fost şi mai mare : n-am găsit pe nimeni — în afara magazinerei de la cîntare, care îşi mătura locul de muncă. Inspectorii, în frunte cu şeful pieţei, erau cu toţii plecaţi la o şedinţă sindicală. Toţi. Iar cînd controlul nu-i acasă... se înţelege ce era în piaţă.

La o altă piaţă — Titan — responsabilul Ion Avram, pe care l-am găsit, de asemenea, într-o pasionantă discuţie, undeva departe de standurile cu marfă, s-a arătat foarte surprins cînd i-am spus că în piaţa de care răspunde — şi pentru a cărei urmărire primeşte retribuţie — se vînd produse la suprapreţ. S-a convins cînd i-am arătat cum Dumitru Ţane (din Vărăşti — Ilfov) şi Maria Cosovan (Grăniceşti — Suceava) vînd gogoşari şi varză murată cu sume ce depăşeau considerabil nivelul din mercurial.

— De vină sînt cetăţenii — explică şeful pieţei. Nu ne sesizează cînd producătorii cer preţuri mai mari.

Aşadar, cumpărătorii sînt de vină cînd sînt speculaţi! Cît îi priveşte pe lucrătorii de la administraţie, ei n-au nici o vină. Ca şi cum ei ar fi plătiţi nu pentru a controla respectarea preţurilor, ci pentru a cocoloşi specula.

Din păcate, nu numai lucrătorii de la administraţiile din pieţe poartă răspunderea pentru încălcările de preţ. Nici celelalte organe de control — Inspecţia comercială, Direcţia comercială, organele de miliţie, reprezentanţii consiliilor populare de sector — nu dau semne să-i deranjeze prea des pe amatorii de speculă.

O observaţie critică se cere făcută şi la adresa serviciilor de specialitate, care stabilesc nomenclatorul produselor cuprinse în mercurial. În zadar am parcurs de mai multe ori lista legumelor şi fructelor din ultimul mercurial (emis la 1 octombrie a.c.) pentru a găsi preţul la unele produse de sezon — de pildă, spanac şi gutui. Deşi perioada acestor produse este acum în toi — dovadă, pieţele sînt pline cu aceste mărfuri — s-a uitat pur şi simplu trecerea lor în mercurial. Iar în lipsa unor preţuri de mercurial, producătorii vînd marfa după bunul plac.

În acelaşi mercurial am găsit trecute merele şi perele pe două soiuri — A şi B — omiţîndu-se faptul că în cadrul fiecărui soi există mai multe calităţi. Cît priveşte albitura şi usturoiul, acestea au două preţuri (la bucată şi la kilogram), fără a exista o corelaţie între ele.

Desigur, aşa cum s-a mai arătat, condiţiile de aprovizionare în pieţe sînt sensibil mai bune decît în trecut — şi, tocmai de aceea, este necesar ca îmbunătăţirii existente să-i corespundă şi o grijă sporită în ce priveşte respectarea preţurilor stabilite.

Mihai IONESCU

Toamna la tratament şi odihnă

Nu v-aţi efectuat cura balneară sau nu aţi fost în concediu pînă acum ? Timpul nu-i trecut ! Staţiunile balneoclimaterice stau la dispoziţie. Organizatorii de turism recomandă cîteva adrese pentru efectuarea tratamentului indicat de medic : Herculane, Vatra Dornei, Tuşnad, Olăneşti, Călimăneşti-Căciulata, Govora, Moneasa, Borsec, Amara, Eforie Nord, Mangalia, Singeorz-Băi, Pucioasa, Slănic Moldova, Geoagiu-Băi, Sovata, Buziaş, Lacu Sărat.

Un concediu de odihnă sau minivacanţe plăcute pot fi petrecute în acest sezon de toamnă în numeroase locuri pitoreşti din ţară : Sinaia, Buşteni, Predeal, Poiana Braşov, Stîna de Vale, Lacu Roşu, Semenic, Crivaia, Izvoarele, Borşa, Durău, Borsec, dotate cu hoteluri şi vile cu grade diferite de confort.

Agenţiile şi filialele oficiilor judeţene de turism din întreaga ţară continuă vînzarea biletelor de odihnă şi cură balneară pentru trimestrul IV.

În cadrul stimulator al democraţiei noastre socialiste, cu sentimentul responsabilităţii civice

Cetăţenii îşi spun cuvîntul asupra noilor proiecte de lege

În interesul dezvoltării micii industrii

Odată cu trecerea la aplicarea viitoarei Legi cu privire la dezvoltarea industriei mici vom avea posibilitatea — la nivelul oraşului Olăneşti — să oferim populaţiei o gamă mai variată de bunuri şi servicii decît pînă acum. Am şi stabilit primele căi de acţiune.

Pentru ca aceste măsuri, sau altele asemănătoare, ale altor consilii populare din ţară să poată deveni realitate, sînt de părere că în proiectul de lege să se facă unele precizări. Astfel, la capitolul I, art. 4, propun să se prevadă dreptul unităţilor de mică industrie de a se aproviziona cu materiale refolosibile şi de la depozitele întreprinderilor care le colectează. Materialele procurate de unităţile micii industrii de la întreprinderile de valorificare a resurselor materiale refolosibile să fie facturate la preţuri adecvate — corespunzător cheltuielilor făcute pentru colectarea lor.

Adică, să se dea posibilitate lucrătorilor din unităţile de mică industrie să trieze resursele reutilizabile de metal înainte ca acestea să ajungă la calea oţelăriilor — şi să le oprească pe acelea care se pretează la reparare sau prelucrare — pentru confecţionarea diverselor produse necesare economiei naţionale, în condiţii de plată corespunzătoare. La fel să se procedeze şi cu resursele refolosibile de mase plastice, fire textile, lemn etc.

Şi încă o propunere : ar trebui să se stipuleze în lege dreptul unităţilor micii industrii de a colecta din întreprinderile forestiere şi de prelucrare a lemnului resturile de materiale rezultate din procesul de producţie, care, în prezent, sînt folosite ca lemne de foc sau ca materie primă (sînt tocate) la fabricile de PAL. Acestea ar putea fi prelucrate în atelierele micii industrii sub formă de produse finite. Şi numai după ce s-a făcut această alegere, resturile de material să fie valorificate ca lemne de foc sau ca tocătură.

Aurel VLĂDOIU
primarul oraşului Olăneşti, judeţul Vîlcea

Integritatea morală — mai presus de orice

Proiectul Legii privind obligaţia cadrelor de conducere şi a altor activişti de partid şi de stat de a declara bunurile de valoare, proprietate personală, subliniază, o dată în plus, **ţinuta morală pe care o atribuie societatea noastră cadrelor investite cu funcţii de partid şi în activitatea de stat. Aceste reglementări corespund exigenţelor orînduirii noastre, potrivit cărora cadrele cu funcţii de răspundere din toate sectoarele vieţii economice şi sociale trebuie să fie mai presus de orice suspiciune, să arate că nu au nimic de ascuns, să dea exemplu, în întreaga activitate şi în întregul mod de viaţă, de respectare a legalităţii, a normelor eticii şi echităţii socialiste.**

Prin normele propuse, **actualul proiect are o evidentă valoare preventivă.** Vreau să subliniez acest aspect, deoarece el corespunde unui principiu de bază al legalităţii socialiste : în concepţia partidului nostru asupra legalităţii, cel mai important este preîntîmpinarea eventualelor încălcări ale legii, prin diferite măsuri, în principal educative, dar şi de organizare şi evidenţă. Avem legi ferme, care sancţionează abuzurile şi căpătuiala, asigură restituirea către societate a bunurilor dobîndite frauduleos. Avem o lege a controlului provenienţei dobîndirii unor bunuri în mod ilicit, care se aplică tuturor categoriilor de cetăţeni. **Noua reglementare propusă întregeşte frontul legal al echităţii cu oportuna introducere a unei informări sociale obiective şi unei evidenţe corecte, deschise, cinstite.**

Iftimia AIRINEI
preşedinta secţiei penale din Tribunalul Suprem

Venituri în spiritul echităţii

Socialismul, mai ales în perioada ultimilor 15 ani, a reprezentat pentru ţara o epocă de adevărată înflorire a ştiinţei, artei, literaturii — de fapt a tot ceea ce este reunit sub cuvîntul **creaţie.** Putem afirma fără tăgadă că avem cu ce ne mîndri în faţa celor care vor veni după noi, că timpul nostru a lăsat urmaşilor valori de necontestat. Ne mîndrim cînd un savant conduce un institut de cercetări, cînd un scriitor de valoare ori critic literar sau de artă se află în fruntea unei instituţii de cultură (teatru, revistă, editură, organe centrale de îndrumare).

De altfel, însăşi valoarea lor i-a adus în aceste locuri de muncă. De aceea trebuie reflectat mai atent asupra propunerii ca activitatea lor de creaţie, depusă **în afara obligaţiilor pentru care sînt remuneraţi,** să fie limitată la trei retribuţii într-un an. Şi apoi să nu uităm că invenţiile, romanele, piesele de teatru, scenariile de film, simfoniile ori concertele, tablourile şi sculpturile nu pot fi planificate strict nici din punctul de vedere al duratei actului de creaţie, nici din punctul de vedere al apariţiei lor în cărţi, pe ecrane, în săliile de spectacole. Ţinînd seama mai ales de acest ultim considerent, creaţia este dependentă de numeroase condiţii **absolut obiective:** planuri editoriale, cantităţi de hîrtie planificate în anumite ritmuri, numărul anual de filme, necesităţi de repertoriu, date fixe de expoziţii sau — în domeniul invenţiilor — termene de execuţie, necesitatea experimentărilor îndelungi etc. Apoi, un creator de artă sau de ştiinţă are perioade lungi de activitate creatoare intensă la masa de lucru; pentru aceasta el nu este remunerat. Şi atunci cum trebuie procedat? Proiectul de lege nu dă răspuns la aceasta. Un roman — de pildă — care se scrie în mulţi ani (bineînţeles în afara orelor de producţie) se cuvine să fie remunerat conform tarifelor în vigoare, chiar dacă autorul ocupă o funcţie anumită. Nu putem porni în nici un caz de la faptul că — avînd un post de răspundere — oamenii de artă sau de ştiinţă se vor ocupa de promovarea exclusivă a lucrărilor lor. Împotriva unei asemenea tendinţe există opinia publică, există controale colective ştiinţifice sau de lectură care îşi îndeplinesc — şi trebuie să-şi îndeplinească — cu răspundere funcţiile. Şi în primul rînd există **conştiinţa.** Cele cîteva eventuale excepţii nu pot fi luate drept bază generalizantă pentru o lege. Pornind de la considerentul că un sistem de îngrădire **echitabilă** a veniturilor **excesive** este necesar, probabil, şi în creaţie, trebuie să găsim o modalitate într-adevăr echitabilă şi pentru societate, dar şi pentru fiecare membru al ei în parte.

Alex. STARK
membru al Asociaţiei cineaştilor

Casa „de odihnă" — atelier de creaţie

Aş dori, de la bun început, să exprim satisfacţia atît pentru punerea în discuţie publică a recentelor proiecte de legi, cît şi pentru modalitatea — francă, deschisă, sinceră şi constructivă — în care se desfăşoară această discuţie. Îmi permit să cred că este una din cele mai interesante dezbateri pe marginea unor proiecte de legi şi consider că rezultatele vor fi pozitive pe mai multe planuri : atît în ce priveşte îmbunătăţirea viitoarelor acte normative, prin contribuţia generală de experienţă şi multitudinea punctelor de vedere, cît şi o creştere a sentimentului de participare a cetăţenilor la o activitate socială atît de importantă cum este cea legislativă.

Subiectul intervenţiei mele la dezbaterea il constituie prevederile proiectului referitoare la aşa-numitele „case de odihnă".

Legea nr. 4 din 1973 confirmă necesitatea — nu exagerez spunînd necesitatea vitală — pentru un artist plastic de a dispune de un spaţiu de lucru suplimentar specific muncii lui. Şi, pe bună dreptate, prin această optică legiuitorul a înscris dreptul — încurajat şi stimulat pe plan social — de a cumpăra sau construi o casă „de odihnă" — ca să folosesc termenul consacrat, deşi, în parte, impropriu.

Este o realitate că pentru un artist plastic — n-aş dori să-mi depăşesc sfera referindu-mă şi la alte sectoare de creaţie — **această casă nu poate fi apreciată ca un obiect de lux, ci este un loc de muncă. Am în vedere nu atît şi nu în primul rînd probleme de spaţiu — deşi lucrările de pictură, sculptură, tapiserii, ceramică etc. ridică şi asemenea probleme — ci, în mod deosebit, aspectul activităţii de creaţie, al actului de creaţie. O asemenea casă poate servi, desigur, şi la odihnă, dar ea este pentru noi, în special, un loc de reflecţie artistică, de meditaţie şi, în acelaşi timp, de execuţie, de realizare a lucrărilor.** O asemenea casă este pentru noi echivalentul banculul de muncă al lăcătuşului, al laboratorului pentru cercetător. Desigur, înţeleg prin casa de odihnă un spaţiu adecvat, corespunzător, nu vile somptuoase — expresie a vreunor înclinaţii spre lux şi aristocratism.

Fără nici o intenţie de complezenţă subliniez, încă o dată, condiţiile deosebite asigurate de societatea noastră, de partid, activităţii de creaţie, preocuparea pentru îmbunătăţirea lor continuă. Or, cred că menţinerea prevederii din proiect ar fi contrarie acestei orientări şi acestui curs general al lucrurilor.

Trebuie să arăt că unii dintre noi s-au gîndit la eventualitatea părăsirii domiciliului actual şi mutării definitive în aceste case „de odihnă". Dar aceasta ar ridica o multitudine de noi probleme — ce se va întîmpla cu familia ? Cu copiii care frecventează diferite şcoli? Cum se vor repercuta acestea asupra stării de spirit a creatorului ? Ar genera un climat propice creaţiei ?

Avînd în vedere aceste aspecte fundamentale, aş sugera ca prevederile articolului II din proiectul de lege să se refere la înstrăinarea casei de odihnă în cazul că se constată că ea nu serveşte şi nu este utilizată pentru activitate de creaţie, că este folosită în scopuri speculative — sau, bineînţeles, că a fost dobîndită pe căi ilicite, nu prin acele valori primordiale pe care le consacră societatea noastră — munca, proprietatea dobîndită cinstit.

Vladimir ŞETRAN
artist plastic,
Bucureşti, bd. Miciurin, 42

Pentru o ambianţă corespunzătoare în fiecare cămin

Scopul legii este să stabilească acele măsuri care să traducă în practică principiile eticii şi echităţii socialiste în privinţa spaţiului locativ, evident, fără a se crea efecte nedorite, care, apoi, cu greu vor putea fi înlăturate.

Cînd afirm acestea, mă raliez punctelor de vedere exprimate în presă, în aceste zile, şi de alţi cetăţeni, avînd în vedere şi propria-mi experienţă, de 11 ani trăiţi în comun.

Din trecutul nu prea îndepărtat se ştie la cîte discuţii vehemente, certuri, mergînd pînă la conflicte şi chiar procese — la care oamenii îşi pierd timpul în loc să stea la muncă — a dat naştere traiul în comun. Se iscă discuţii de la plata luminii şi apei — pentru care contoarele sînt comune — de la repararea robinetelor şi a altor obiecte de utilitate interioară, unde nu se poate aprecia cu exactitate cota aferentă fiecăruia. Urmarea o constituie lipsa de responsabilitate unică pentru îngrijirea şi întreţinerea locuinţei.

Această stare de lucruri creează mari nemulţumiri, omul merge la serviciu obosit şi preocupat de grijile de acasă şi, ca urmare, randamentul lui în muncă este scăzut, ceea ce va avea efect negativ asupra productivităţii muncii. Un alt aspect al problemei îl constituie faptul că oamenii şi-au mobilat, în general, locuinţa în raport cu construcţia acesteia. Atribuindu-se unele camere altor persoane, omul ar ajunge în situaţia de a nu mai avea ce face cu o parte din mobilier, deci şi-ar vedea irosite bunuri pentru care a depus ani de muncă.

De aceea consider că închirierea de către proprietar a camerei (camerelor) considerate excedentare să se facă numai dacă el doreşte aceasta, adică pe baza solicitării sale către consiliul popular. De asemenea, consider că este necesar să se prevadă drept la spaţiu locativ pentru ginere (noră) şi copiii acestora. Este pur şi simplu nefiresc să nu existe drept la spaţiu locativ pentru cineva care a ieşit dintr-un alt spaţiu sau pentru cei aduşi pe lume de tinerii căsătoriţi.

Cornel SUCIU
str. Brezoianu nr. 29 C — Bucureşti

Completări la o propunere

În cadrul dezbaterilor privind proiectele de lege s-a făcut propunerea ca la art. 1 din proiectul de lege privind declararea bunurilor de valoare **„să se nominalizeze şi colecţiile de timbre cît şi timbrele de mare valoare aflate în proprietatea personală".**

Este bine să se facă acest lucru, cu precizarea însă ca această propunere să se refere **numai la mărcile poştale româneşti şi străine care, conform Legii nr. 63 din 1 noiembrie 1974, fac parte din patrimoniul naţional,** mărci poştale nominalizate în cadrul acestui patrimoniu.

În aceste condiţii, legea ar veni şi în sprijinul activităţii cultural-educative a filateliştilor organizaţi în Asociaţia filateliştilor din România, al acţiunilor de popularizare a mărcii poştale româneşti, atît în ţară cît şi în străinătate.

Alexandru LACHE
directorul întreprinderii „Rompresfilatelia"

ÎN AGRICULTURĂ — CULESUL ŞI TRANSPORTUL PORUMBULUI

Tot ce se strînge în cursul zilei, pînă seara să ajungă la adăpost !

TELEORMAN :

Recolta este bună. Eforturi pe aceeaşi măsură pentru conservarea ei

„În această toamnă avem de recoltat porumbul pe 133 000 hectare — ne spune tovarăşul Marin Nisipaşu, secretar al Comitetului judeţean de partid Teleorman. Munca a fost astfel organizată, încît fiecare unitate agricolă să încheie lucrările în cel mult 35 de zile. Mijloacele mecanice, constituite în formaţii mari, sînt conduse de specialişti, forţele umane de la sate au fost mobilizate intens. La chemarea organizaţiilor de partid, alături de locuitorii satelor participă la culesul porumbului numeroşi oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii. Ca urmare, recoltarea, transportul producţiei şi eliberarea terenurilor de resturile vegetale se desfăşoară în flux".

Ce rezultate dau aceste măsuri ? Am început raidul la C.A.P. Uda Clocociov din consiliul agroindustrial Slobozia Mindra. Pe 700 hectare cultivate aici cu porumb în condiţii de irigare, se obţin 15—16 tone de ştiuleţi la hectar. Cum s-a realizat această producţie foarte bună ? Preşedintele cooperativei, Ion Mitrică, ne spune pe scurt : „Densitatea de 45—50 mii de plante recoltabile la hectar, semănatul în perioada optimă, administrarea fazială a 300 kg de îngrăşăminte chimice la hectar şi aplicarea udărilor ori de cîte ori a fost nevoie. Cînd producţia este mare apar şi greutăţi mai mari. Dar cu recoltarea sîntem în grafic. Am rămas puţin în urmă cu transportul. De aceea, la încărcat am organizat schimburi prelungite, pînă la 10 noaptea, şi realizăm cîte 4—5 curse cu fiecare maşină. În cîteva zile lichidăm stocurile din cîmp". Harnici sînt toţi cei ce lucrează în lanurile de la Uda Clocociov, care string cîte un vagon şi jumătate de porumb la hectar !

Şi în unităţile din consiliile agroindustriale Lunca, Slobozia Mindra, Brinceni, Smîrdioasa şi Nanov recoltarea se desfăşoară în ritm intens, dar transportul şi depozitarea porumbului rămîn încă în urmă. Motiv pentru care comitetul judeţean de partid a intervenit prompt, luînd măsuri pentru mai buna organizare a muncii şi folosire a mijloacelor de transport. Că transportul poate fi accelerat o dovedeşte situaţia de la C.A.P. Smîrdioasa. Deşi se întuneca, munca la cîmp nu încetase. Peste 60 de cooperatori şi alţi oameni din comună deoănuşau porumb şi încărcau maşinile. „Transportul porumbului întîrzîase — ne spune tovarăşul Ion Huidumac, care răspunde de consiliul Smîrdioasa din partea comitetului judeţean de partid. Şi aceasta, pentru că la depănuşat nu aveam oameni de ajuns. În toate unităţile din consiliu au fost mobilizate mai multe forţe la depănuşat, iar la transport lucrăm pînă la orele 22—23, realizînd cîte 5—6 curse pe zi. De mîine sperăm să asigurăm transportul în ritm cu recoltarea".

Prin toate unităţile pe unde am trecut, am reţinut hotărîrea cooperatorilor de a suplimenta cantităţile de porumb contractate cu statul. „Avem o recoltă de porumb bună — ne spune tovarăşul Apostol Păsărică, preşedintele C.A.P. Smîrdioasa. Consultînd cooperatorii, am ajuns la concluzia că putem suplimenta cu 500 tone cantitatea de porumb contractată cu statul". Este o dovadă de patriotism, şi această dovadă o fac şi ţăranii cooperatori din Cetate — Turnu Măgurele, Uda Clocociov, Slobozia Mindra, Poroschia şi altele.

Aurel PAPADIUC

ILFOV :

„Depozitele" — nu pe cîmp, ci în unităţi !

Tot ce am văzut într-o zi de lucru în unităţile agricole din consiliul agroindustrial Ciorogîrla dovedeşte calitatea noilor combine autopropulsate de recoltat porumbul în ştiuleţi, care au debutat bine în această campanie. Mecanizatorii Ilie Ştefan, Ion Ziegler, Aurică Botea, Marin Iacob, Constantin Nicolae, din formaţia care lucrează la ferma Joiţa a I.A.S., depăşesc zilnic norma de lucru cu 7—10 tone de porumb. Rezultate similare dau şi combinele cu dispozitive de recoltat modificate. Ca urmare, fermele I.A.S. au recoltat porumbul de pe 65 la sută din suprafaţă, iar în cooperativele agricole, în ultimele trei zile, graficele au fost îndeplinite cu regularitate. Poposim la o fermă a C.A.P. Ciorogîrla. Toţi cei 54 de cooperatori culegeau porumbul de pe suprafeţele repartizate în acord global. Aflăm că nu sînt singuri în lan. Îi ajută, după încheierea programului de lucru în întreprinderi, 70 de muncitori de la UREMOAS, CESAROM, „Tricodava".

Depănuşarea este următorul punct de pe traseul porumbului. Despre hărnicia celor 500 de elevi de la liceul agroindustrial şi de la şcoala generală, primarul comunei, tovarăşul Dumitru Dima, spune : „Ne sînt de mare ajutor. Odată cu depănuşarea, copiii dau la o parte ştiuleţii cu umiditate mai mare, pe care-i lăsăm să se mai zvînte".

Transportul este al treilea punct pe traseul porumbului, punct în care au apărut şi primele „pene". Dacă la cooperativele agricole se aflau în cîmp în grămezi 200 tone de porumb, cam cît ar putea să care într-o zi într-un singur drum cele 150 de atelaje şi 25 de camioane ale unităţilor respective, la I.A.S. „depozitele" pe porumbiştе însumează 2 200 tone. Revenim la ferma Joiţa pe un teren de unde plecaseră combinele cu o zi înainte. Încărcarea se desfăşura greoi. Singurul graifăr care lucra nu prididea cu încărcarea camioanelor.

Noile combine CARP-4 string recolta bogată din lanurile de porumb ale C.A.P. Uda Clocociov, judeţul Teleorman
Foto : **A. Papadiuc**

Şase maşini aşteptau să le vină rîndul. Ce s-ar fi întîmplat dacă coloana I.T.A. ar fi respectat graficele şi ar fi trimis toate cele 26 de camioane prevăzute, nu e greu de presupus. Din explicaţiile nu prea clare şi contradictorii pe care ni le dau tovarăşul Atanasie Teju, directorul întreprinderii, şoferii care aşteptau, mecanicul de pe graifăr rezultă cîteva deficienţe organizatorice : în loc de două graifăre, numai unul lucra. În plus, şoferii sosesc la cîmp după ora 9 pentru că, spun ei, trebuie să fie prezenţi în fiecare dimineaţă la sediul I.A.S., unde pînă îi repartizează şeful de coloană pe puncte de lucru trec cel puţin două ore.

Punct final pe traseul porumbului: baza de recepţie. Şoferii afirmă că aşteaptă ore în şir la descărcat. Într-adevăr, la ora 16,30 porumbul numai din două căruţe se descărca direct în vagoane, iar din două camioane se încărca un... vagon. Atît. Tehniciana Petruţa Maxim ne prezintă instalaţiile pentru preluarea mecanică a porumbului : o rampă metalică de descărcare a camioanelor direct în vagoane, două puncte mecanizate pentru basculante care asigură preluarea celor 215 tone de porumb cît este prevăzut să se primească zilnic. Frumoase instalaţii, dar, din păcate, stau. Aşa se face că în bază intraseră abia 110 tone de porumb.

Lucian CIUBOTARU
corespondentul „Scînteii"

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

militarilor forțelor noastre armate, comandamentelor, organizațiilor de partid, consiliilor politice. **(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează „Ceaușescu-P.C.R.!").**

Doresc, în acest cadru, să mă refer și la rezultatele obținute de unitățile militare aparținînd Ministerului de Interne, care, de asemenea, au obținut rezultate bune în pregătirea politică și de luptă, au fost dotate în mod corespunzător pentru a-și putea îndeplini în bune condiții misiunile ce li se vor încredința. Pentru toate acestea adresez și acestor unități felicitări și urări de noi succese. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Avînd în vedere strînsa conlucrare a unităților militare cu gărzile patriotice, precum și cu detașamentele de pregătire militară a tineretului, doresc să menționez, de asemenea, rezultatele bune obținute în activitatea acestor unități și detașamente, faptul că în aplicațiile comune — inclusiv la ultima aplicație din județul Brașov — atît gărzile patriotice, cît și detașamentele de pregătire militară a tineretului au demonstrat o bună pregătire de luptă, însușiri politice, devotament. Ele au demonstrat că — atît împreună cu armata, cît și în mod independent — sînt în stare să desfășoare acțiuni de luptă cu bune rezultate, să-și îndeplinească orice însărcinare privind apărarea cuceririlor revoluționare și a independenței patriei. **(Aplauze puternice).**

Gărzile patriotice și detașamentele militare ale tineretului îmbină în mod minunat munca pașnică de construcție a socialismului, de dezvoltare economico-socială a țării cu misiunea nobilă de apărare a cuceririlor revoluționare, de apărare a patriei, de asigurare a muncii și vieții poporului nostru. Ele sînt o formă prin care se asigură pregătirea largă, de fapt a întregului popor, pentru a putea da o ripostă hotărîtă oricui ar încerca să încalce frontierele patriei, să pună în pericol sau să atenteze la cuceririle noastre revoluționare, la independența patriei. Pentru toate aceste rezultate ale gărzilor patriotice și ale detașamentelor militare ale tineretului, adresez tuturor luptătorilor din aceste unități cele mai calde felicitări și urări de noi și noi succese. **(Aplauze puternice, se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!").**

Pe baza creșterii venitului național s-a ridicat continuu nivelul de trai material și spiritual al întregului nostru popor. Sîntem acum în cea de-a doua etapă a sporirii retribuției. Odată cu încheierea acesteia, veniturile reale ale oamenilor muncii vor crește cu circa 30 la sută, față de 20 la sută cît se prevăzuse în planul cincinal. Aceste măsuri de creștere mai accentuată a veniturilor, de ridicare a nivelului de trai al poporului au fost posibile ca urmare a rezultatelor obținute în dezvoltarea economico-socială, a faptului că țara noastră a devenit mai bogată, mai puternică. Dar trebuie să spun deschis că înfăptuirea acestor măsuri a cerut eforturi serioase. Am pornit tocmai de la necesitatea de a face, în cursul acestui cincinal, un efort mai simțitor pe calea creșterii bunăstării materiale și spirituale a poporului. Aceasta demonstrează cu putere că tot ceea ce realizăm în patria noastră, întreaga politică a partidului nostru comunist, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm are drept scop îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale omului, întărirea continuă a patriei, punînd pe primul plan omul — factorul determinant a tot ceea ce se realizează în țara noastră, forța de granit a făuririi societății socialiste, a consolidării

continue a independenței și suveranității României socialiste. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Pe baza dezvoltării economiei și a rezultatelor obținute în armată, putem aprecia că, din toate punctele de vedere, a crescut capacitatea de luptă a armatei, forța de apărare a cuceririlor revoluționare, a apărării patriei, că poporul nostru, în strînsă unitate, sub conducerea partidului comunist, reprezintă o forță puternică. El este în stare, în orice moment, să-și apere suveranitatea și independența, să-și apere frontierele, cuceririle revoluționare, să asigure victoria socialismului și comunismului în România! **(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul!").**

Aceste minunate realizări demonstrează cu putere justețea politicii Partidului Comunist Român care aplică, corespunzător realităților din țara noastră, legitățile obiective și principiile socialismului științific, ale materialismului dialectic și istoric. Putem spune că partidul nostru își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de forță politică conducătoare a întregii națiuni pe calea socialismului și comunismului, a independenței, bunăstării și fericirii. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Aceste măreț realizări sînt rodul muncii pline de abnegație a minunatei noastre clase muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre socialiste, care demonstrează prin munca sa de zi cu zi că își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de a conduce — în strînsă alianță cu țărănimea și intelectualitatea, cu celelalte categorii sociale, cu toți oamenii muncii fără deosebire de naționalitate — națiunea noastră pe calea edificării noii orînduiri sociale. Îndeplinirea acestui rol istoric al clasei muncitoare constituie chezășia faptului că nu există și nu va exista nici o forță în lume în stare să oprească poporul nostru sau să-l abată de la construcția socialismului și comunismului, care să pună în pericol independența și suveranitatea patriei! **(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează „Ceaușescu — pace !").**

Avem, într-adevăr, dreptul să fim mulțumiți cu ceea ce am realizat în acești ani, cu tot ceea ce am înfăptuit în anii construcției socialismului. Dar nu putem și nu trebuie să uităm nici un moment că în activitatea noastră — inclusiv în ce privește armata și celelalte sectoare la care m-am referit — s-au manifestat și o serie de lipsuri și minusuri, că mai avem încă greutăți de învins pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a întregii activități, în toate domeniile.

Despre problemele construcției socialiste și realizării planului vom vorbi peste cîteva zile la plenara Comitetului Central. Nu aș dori acum să mă refer prea pe larg la unele minusuri și lipsuri din activitatea unităților militare. Fac aceasta avînd convingerea că se va înțelege de către toți comandanții, de toți lucrătorii politici, de toți comuniștii și de toți militarii că, neintrînd în analiza lipsurilor și minusurilor, dau de fapt un credit tuturor, în sensul că vor trage concluzia că trebuie să analizeze singuri, critic și autocritic, mai aprofundat, felul în care s-a acționat în trecut și în care trebuie să se lucreze pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor de mare răspundere ce revin armatei, tuturor unităților militare. Am convingerea că toți veți înțelege aceasta și că vom avea și rezultate mai bune în viitor. **(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează „Ceaușescu și poporul!").**

Stimați tovarăși,

Intrăm într-o nouă etapă de dezvoltare a patriei noastre. Cincinalul 1981—1985 va asigura ridicarea României la un nivel superior de dezvoltare economică și socială, trecerea de la situația de țară în curs de dezvoltare la un stadiu nou, calitativ superior, de țară mediu dezvoltată. În acest cadru și armata noastră va trebui să parcurgă un nou drum, să treacă într-o nouă etapă a ridicării pregătirii sale de luptă și politice, a capacității de luptă pentru apărarea cuceririlor revoluționare și a independenței patriei. Va trebui să acționăm cu toate forțele pentru înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea, care au jalonat obiectivele următorului cincinal.

Vom asigura dezvoltarea continuă a forțelor de producție, a industriei, agriculturii, a celorlalte sectoare economice, se vor ridica pe o treaptă nouă știința, învățămîntul, cultura, va crește puternic, în continuare, bunăstarea materială și spirituală a poporului. Va trebui să asigurăm înfăptuirea obiectivului stabilit de Congresul al XII-lea cu privire la realizarea unei noi calități în toate domeniile de activitate, de transformare a acumulărilor cantitative într-o calitate nouă, atît în domeniul material, cît și în domeniul ideologic și politic, precum și în domeniul militar. În acest sens, în centrul activității armatei noastre trebuie să stea participarea activă la lupta pentru înfăptuirea Programului și hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului. Prin întreaga sa activitate, armata noastră, în strînsă unitate cu întregul popor, sub conducerea partidului nostru comunist, va trebui să demonstreze forța și capacitatea sa de a-și îndeplini înalta misiune pe care o are în societatea noastră socialistă.

Va trebui să acordăm o atenție deosebită dotării nivelului pregătirii de luptă și politice — aceasta constituind o cerință a noii etape, a trecerii la o nouă calitate și în activitatea militară. Este necesar să asigurăm creșterea mai puternică a capacității de luptă a tuturor unităților, o bună conlucrare între ele, pentru a fi în orice moment gata să-și îndeplinească misiunea nobilă de a apăra cuceririle revoluționare, socialiste, independența patriei. **(Aplauze puternice, îndelungate).** În acest sens, trebuie să acordăm mai multă atenție desfășurării pregătirii de luptă, a activităților, în raport cu condițiile de relief și de climă din patria noastră, astfel ca armata să fie în stare să poarte acțiuni de luptă în oricare din localități, în condițiile războiului de apărare a patriei. Trebuie, de asemenea, acordată mai multă atenție însușirii temeinice a armamentului și tehnicii de luptă din dotare, aceasta constituind o cerință obligatorie pentru ca armata să-și poată îndeplini în orice moment misiunile de luptă ce i se încredințează.

Și în cincinalul viitor vom face eforturi mari pentru dotarea cu armament și tehnică de luptă, pornind de la o fază superioară, așa cum am mai menționat. Este necesar ca și armata, comandamentele să participe mai activ la realizarea dotării, la acțiunea de îmbunătățire și ridicare a caracteristicilor tehnice de luptă ale armamentului și tehnicii din dotare. Se impune să acordăm mai multă atenție tipizării mijloacelor de luptă, atît a celor din dotare, cît și a celor cu care urmează să fie înzestrată armata noastră, pentru a înlătura astfel o prea mare fărîmițare a mijloacelor de luptă, ceea ce, în condițiile acțiunilor militare, poate crea greutăți foarte mari, mai cu seamă în aprovizionare, în întreținerea și repararea acestora. Este necesar — așa cum am discutat cu prilejul vizitării expoziției de tehnică militară — să ne ocupăm mai intens, împreună cu ministerele economice, de soluționarea unor probleme privind atît dotarea, cît și producția, îndeosebi în sectoarele unde avem o rămînere în urmă. Totodată, să ne preocupăm de creșterea puterii de foc, de realizarea unor explozivi care să poată pune mai bine în valoare mijloacele de luptă pe care le avem.

Se impune, de asemenea, să se analizeze și actuala organizare a unităților și a marilor unități, ținînd seama de faptul că — se pare — unele au devenit prea greoaie și, în condițiile noastre, nu sînt cu nimic justificate. Va trebui să pornim de la necesitatea ca unitățile, îndeosebi marile unități, să fie mult mai mobile, mai ușor de condus, dar să-și poată realiza și misiunile de luptă în condițiile reliefului din țara noastră. Aceasta este o problemă care merită să facă obiectul analizelor comandamentelor noastre, ale Consiliului Militar și, desigur, ale Consiliului Apărării, pentru a trage concluzii corespunzătoare. Mă refer la aceasta, în momentul de față, numai ca la o problemă de studiu, urmînd ca, pe baza concluziilor la care vom ajunge, să stabilim cum să acționăm în viitor.

În întreaga activitate de pregătire militară trebuie să pornim întotdeauna de la misiunea fundamentală a armatei noastre, de la faptul că apărarea patriei este misiunea atît a armatei, cît și a întregului popor. Aceasta se poate realiza în condiții bune numai printr-o unitate indisolubilă între armată și popor, cu participarea întregului popor la apărarea cuceririlor revoluționare și a patriei.

Pornind de la această caracteristică fundamentală, trebuie să nu uităm nici un moment că atît timp cît există imperialismul, cît există puternice contradicții pe plan internațional, se menține și pericolul agresiunilor și războaielor. De asemenea, trebuie să avem permanent în vedere că, sub diferite forme, mai au loc manifestări antisocialiste, că, pe diferite căi, se desfășoară, din afară, tot felul de activități împotriva cuceririlor socialismului, a independenței patriei. De aceea, armata noastră trebuie să fie întotdeauna gata de a da o ripostă hotărîtă oricăror încercări — sub orice formă s-ar manifesta — de a afecta, într-un fel sau altul, cuceririle revoluționare, construcția socialismului, suveranitatea și independența patriei. Trebuie să avem permanent în vedere că armata constituie detașamentul înarmat al poporului. Poporul a încredințat și încredințează armatei o misiune nobilă și de onoare și, întotdeauna, ea trebuie să fie în stare să răspundă chemării partidului și guvernului, să-și facă datoria de a lupta împotriva oricăror încercări care dăunează intereselor poporului, cauzei socialismului, independenței și suveranității României!

Ținînd întotdeauna seama de faptul că apărarea socialismului și a independenței patriei este opera întregului popor, se impune să îmbunătățim și să ridicăm la un nivel superior activitatea gărzilor patriotice, a detașamentelor de pregătire militară a tineretului. Să intensificăm acțiunile de pregătire comună a armatei, a gărzilor patriotice și detașamentelor tineretului, în așa fel încît, în orice împrejurări, acestea să poată desfășura atît misiuni de luptă comune, cît și să colaboreze — în cazul în care fiecare acționează independent — pentru realizarea diferitelor sarcini de luptă ce li se încredințează.

Să avem permanent în vedere că toate localitățile — orașele, comunele, satele —, întreprinderile și celelalte unități economico-sociale trebuie să devină adevărate cetăți de muncă, luptă și apărare. Se impune să fie întărită continuu răspunderea fiecărui militar și luptător, a fiecărui cetățean față de cauza socialismului, față de patrie și popor.

Este necesar să se acorde mai multă atenție întăririi disciplinei și ordinii militare, în toate unitățile și la toate nivelurile. Sarcini deosebite revin activității politico-educative. Trebuie să se desfășoare o intensă muncă de educație politică, de dezvoltare a spiritului revoluționar, a conștiinței socialiste, de formare a omului nou — constructor al socialismului și comunismului.

La baza întregii activități trebuie să stea concepția revoluționară despre lume, materialismul dialectic și istoric, socialismul științific, hotărîrile și documentele partidului nostru, care reprezintă aplicarea creatoare a concepțiilor revoluționare, a adevărurilor și legităților universal valabile la condițiile concrete din România.

Un accent deosebit trebuie pus pe educația patriotică, împletind spiritul revoluționar, militant pentru cauza socialismului și comunismului cu spiritul militant pentru dezvoltarea patriei, pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a bunăstării și fericirii poporului, a independenței și suveranității naționale. **(Aplauze puternice).**

Armata trebuie să fie o adevărată școală de educare în spiritul autoconducerii, al eticii și echității socialiste. Să facem în așa fel încît fiecare unitate și subunitate militară să devină un detașament puternic de luptă revoluționară și patriotică! Fiecare comandant, fiecare ofițer — atît de comandă, cît și ofițer politic — fiecare militar trebuie să fie înarmat cu o înaltă răspundere, cu o înaltă conștiință revoluționară.

Trebuie să acționăm cu toată fermitatea pentru îmbunătățirea și creșterea rolului organizațiilor de partid, al consiliilor politice în pregătirea de luptă și politică. Așa cum am menționat și în alte împrejurări, doresc să subliniez și acum — și aceasta este valabil și pentru armată — că membrii de partid, comuniștii nu au drepturi aparte, ci numai obligații aparte ; ei trebuie să fie mai exigenți, să acționeze mai bine, asigurînd întărirea unității, a pregătirii de luptă și politice, să contribuie la realizarea obiectivului ca fiecare unitate și subunitate să fie un detașament revoluționar, ca fiecare militar — de la ministru și de la comandantul suprem și pînă la soldat — să fie permanent un revoluționar! **(Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — P.C.R. !").**

Trebuie acordată o atenție permanentă întăririi legăturii armatei cu masele populare, cu oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, asigurată participarea activă a militarilor la viața politică, socială, științifică și culturală. Și în viitor armata va trebui să participe activ la acțiunile economice de dezvoltare a patriei, în toate domeniile. În același timp, se impune să fie dezvoltat mai puternic spiritul de autogospodărire și autogestiune. Și în armată să se acționeze în direcția reducerii cheltuielilor, pentru o mai bună întreținere a armamentului și tehnicii din dotare — aceasta constituind o parte importantă a activității comandamentelor și comandanților, cît și a consiliilor politice și organizațiilor de partid.

M-am referit la cîteva aspecte care vor trebui să stea mai mult în atenția armatei noastre în anul viitor, în cincinalul 1981—1985. Dispunem de tot ce este necesar pentru ca armata noastră să poată obține trecerea la o calitate nouă în toate sectoarele de activitate. Avem un puternic și valoros corp de ofițeri și generali, avem soldați minunați, tineri comuniști și uteciști care demonstrează prin munca și activitatea lor de zi cu zi că sînt întotdeauna gata să servească patria, partidul și poporul, independența României! **(Aplauze puternice, prelungite).**

Iată de ce sînt convins că noul an de pregătire de luptă și politică, noul cincinal vor marca o etapă superioară și în activitatea armatei noastre, că și aici — ca de altfel și în alte domenii ale construcției socialiste — vom avea rezultate bune.

Aș dori să reamintesc și în cadrul acestei convocări că România este membră a Tratatului de la Varșovia. Pornind de la aceasta, avem obligația să acționăm pentru întărirea colaborării cu armatele statelor socialiste membre ale Tratatului de la Varșovia, să realizăm acțiunile corespunzătoare de pregătire comună, pentru a fi întotdeauna gata să ne îndeplinim angajamentele asumate. Iar dacă, ca urmare a politicii partidelor noastre — politică pe care Partidul Comunist Român și România socialistă o promovează cu toată consecvența — vom ajunge la desființarea pactelor militare, atît a N.A.T.O.-ului, cît și a Tratatului de la Varșovia, să dezvoltăm în continuare colaborarea și prietenia cu armatele țărilor socialiste — desigur, în primul rînd, cu vecinii noștri — pentru a putea respinge orice încercări de agresiune împotriva independenței și suveranității țărilor noastre, a cuceririlor revoluționare, a socialismului.

Totodată, trebuie să colaborăm strîns cu armatele celorlalte țări socialiste, precum și cu alte armate prietene, să înscriem această colaborare atît în contextul luptei împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, cît și în contextul luptei pentru o politică de destindere, de pace, de respect al independenței naționale a popoarelor. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Stimați tovarăși,

Punînd în centrul activității noastre înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea trebuie să ținem întotdeauna seama și de situația internațională, care actualmente este destul de complexă.

Principiile politicii externe a României socialiste au fost cu toată claritatea definite de Programul partidului, de Congresul al XII-lea și însușite și urmate de întregul nostru popor. Acționăm neabătut pentru dezvoltarea relațiilor cu țările socialiste, pentru întărirea unității și colaborării lor, pentru depășirea unor divergențe dintre ele. Ținem seama că numai în condițiile unității și colaborării țările socialiste pot avea un rol mai activ în soluționarea problemelor internaționale în interesul păcii și independenței naționale, pot contribui la creșterea prestigiului socialismului pe plan internațional. Cunoașteți bine că partidul nostru, România socialistă acționează cu toată consecvența în această direcție.

Extindem, de asemenea, relațiile cu țările în curs de dezvoltare, ca parte integrantă a luptei împotriva politicii imperialiste și colonialiste, pentru apărarea și întărirea independenței naționale a tuturor popoarelor care au fost sub dominație străină.

Extindem, de asemenea, relațiile cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, participăm activ la diviziunea internațională a muncii.

Așezăm neabătut la baza relațiilor noastre cu toate statele lumii principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale renunțării la forță și la amenințarea cu forța, respectării dreptului fiecărui popor de a fi pe deplin stăpîn pe destinele sale, de a se dezvolta în mod liber, corespunzător propriei voințe.

Trăim o perioadă în care viața internațională s-a agravat foarte mult, ca rezultat al politicii de forță și dictat, de reîmpărțire a sferelor de influență și consolidare a dominației asupra altor state. Totodată, trebuie să spunem că în această perioadă popoarele au obținut noi succese. Noi popoare și-au cucerit independența națională, se intensifică lupta pentru lichidarea dominației coloniale și imperialiste, pentru o politică nouă, de egalitate și respect între toate națiunile lumii.

În aceste condiții considerăm că trebuie făcut totul pentru ca problemele litigioase dintre state să fie soluționate numai și numai pe calea tratativelor pașnice. Aceasta corespunde intereselor tuturor popoarelor, atît ale celor care au diferite probleme de soluționat, cît și ale altora care se pronunță pentru progres economic și social, pentru independență, pentru pace. **(Aplauze puternice).**

Acordăm o însemnătate primordială problemelor securității și cooperării în Europa. Extindem larg relațiile cu țările europene, acționăm pentru dezvoltarea colaborării și cooperării în Balcani, dorind să realizăm, în strînsă colaborare cu toate țările balcanice, o zonă a prieteniei și colaborării, fără arme nucleare.

Participăm activ la conferința pregătitoare a reuniunii de la Madrid. Dorim să se ajungă la o reuniune care să dea un nou impuls politicii de destindere, să asigure înfăptuirea documentelor semnate la Helsinki, să pună bazele organizării unei conferințe speciale pentru dezarmare în Europa.

Ne pronunțăm cu toată hotărîrea împotriva amplasării și dezvoltării noilor rachete cu rază medie de acțiune în Europa. Este în interesul tuturor popoarelor europene să se pună capăt acestor amplasări și dezvoltări de noi rachete, deoarece ele creează nemijlocit un grav pericol pentru viața fiecărui popor, pentru cuceririle civilizației.

Trebuie să facem totul pentru a asigura trecerea hotărîtă la reducerea armamentelor, a efectivelor militare în Europa, ca dealtfel în întreaga lume. În acest spirit, România participă activ la acțiunile desfășurate pe plan internațional pentru dezarmare generală și, în primul rînd, pentru dezarmare nucleară. Este timpul să se pună capăt cursei înarmărilor, care a ajuns să reprezinte în acest an cheltuieli de circa 500 de miliarde de dolari. Practic, aceste uriașe cheltuieli militare devin o grea povară pe umerii tuturor popoarelor. Trebuie să obținem o încetare a creșterii cheltuielilor militare, trecerea la reducerea lor. O reducere de numai 10 la sută în următorii cinci ani ar asigura anual fonduri de aproape 50 de miliarde de dolari, care ar putea fi folosite atît în scopul dezvoltării economico-sociale, al depășirii crizei economice, cît și pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare.

Deși sîntem la o convocare militară, trebuie totuși să vorbim foarte deschis și răspicat de dezarmare. Așa cum am menționat la început, armata nu este străină, ci face parte integrantă din popor ; tot ceea ce se face — într-un domeniu sau altul — interesează deopotrivă și armata noastră. Deci, realizarea dezarmării, reducerea cheltuielilor militare interesează deopotrivă și armata. Poate chiar mai mult decît alții, militarii înțeleg că este timpul să se pună capăt cursei înarmărilor, să se treacă la dezarmare și, în primul rînd, la dezarmarea nucleară. Și în această privință militarii trebuie să fie mai activi decît pînă acum. **(Aplauze puternice).**

Acordăm o mare însemnătate luptei împotriva subdezvoltării, pentru făurirea noii ordini economice internaționale. Ținînd seama de faptul că pînă acum nu s-au realizat pași concreți în această direcție, că însăși recenta sesiune specială a Organizației Națiunilor Unite s-a încheiat fără rezultate datorită poziției țărilor dezvoltate, a bogaților, este necesar să fie întărită solidaritatea și unitatea țărilor în curs de dezvoltare pentru a putea determina luarea în considerație a problemelor de importanță vitală pentru viitorul omenirii — ale lichidării subdezvoltării. În acest scop este necesar să se acționeze susținut pentru a se acorda un ajutor puternic țărilor rămase în urmă ca rezultat al asupririi și dominației imperialiste și colonialiste, pentru a se realiza relații economice noi, bazate pe echitate și egalitate, care să asigure dezvoltarea generală a economiei mondiale, o ordine mai bună pe plan internațional, o lume mai bună și mai dreaptă pe planeta noastră.

Toate acestea impun participarea activă la viața internațională a tuturor statelor și, desigur, crearea condițiilor pentru participarea în condiții de deplină egalitate la soluționarea problemelor a țărilor mici și mijlocii, a țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor nealmiate. Un rol important îl au în această direcție Organizația Națiunilor Unite, alte organisme internaționale, care oferă un cadru organizatoric pentru participarea tuturor statelor la dezbaterea și rezolvarea problemelor vieții mondiale.

Trebuie să facem totul pentru ca popoarele, masele populare să-și asume un rol tot mai însemnat, să-și spună mai hotărît cuvîntul asupra tuturor problemelor internaționale. Sînt probleme grele, grave, în viața internațională ; soluționarea lor impune întărirea unității și solidarității tuturor forțelor progresiste și antiimperialiste, promovarea consecventă a unei politici de destindere, de pace, de independență națională, presupune participarea activă a forțelor politice, a maselor populare, a popoarelor la viața internațională. Avem convingerea că popoarele pot și vor determina oprirea cursei înarmărilor, a politicii de dominație, imperialiste și colonialiste ; acționînd unite, ele pot și vor asigura politica de destindere, de independență națională și pace, vor făuri o istorie nouă, o viață liberă tuturor națiunilor. **(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează „Ceaușescu — pace !").**

Dragi tovarăși,

Noul an de instrucție corespunde cu începerea unui nou cincinal în dezvoltarea patriei, în dezvoltarea forțelor noastre armate. Să facem totul pentru ca nivelul activității comandamentelor, ofițerilor, consiliilor politice și organizațiilor de partid, a tuturor militarilor să se ridice la cerințele puse de Congresul al XII-lea al partidului! Să facem astfel încît anul 1981 să deschidă calea realizării obiectivului de trecere fermă la o nouă calitate și în activitatea armatei noastre, care să se materializeze — așa cum am menționat — printr-un înalt nivel de exigență și răspundere, de pregătire de luptă și politică, de ordine și disciplină, de servire fără preget a poporului, a intereselor construcției socialismului, a independenței și suveranității patriei. **(Aplauze puternice).**

Aveți, dragi tovarăși, și avem cu toții o răspundere și o misiune istorică în fața poporului nostru. Să facem totul pentru a răspunde încrederii partidului și poporului! Să servim în orice împrejurări partidul, poporul, socialismul și comunismul! **(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează „Ceaușescu și poporul!").**

Sînt convins că toți cei prezenți aici, toți ofițerii și generalii, toți ostașii armatei noastre își vor face pe deplin datoria, vor acționa pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere ce le revin în toate domeniile.

Cu această convingere, vă urez, dumneavoastră și tuturor militarilor armatei noastre, succese mai mari, multă sănătate și fericire! **(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !". Toți cei prezenți în sală se ridică în picioare și aclamă îndelung, într-o atmosferă de puternic entuziasm, pentru Partidul Comunist Român și pentru Republica Socialistă România, pentru secretarul general al partidului și președintele țării, comandantul suprem al Forțelor noastre armate, tovarășul Nicolae Ceaușescu).**

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

În climatul de muncă sănătos se afirmă împlinirea profesională

Satisfacțiile strădaniilor cotidiene – obiectivul unei rodnice investigații sociologice la Șantierul naval din Brăila

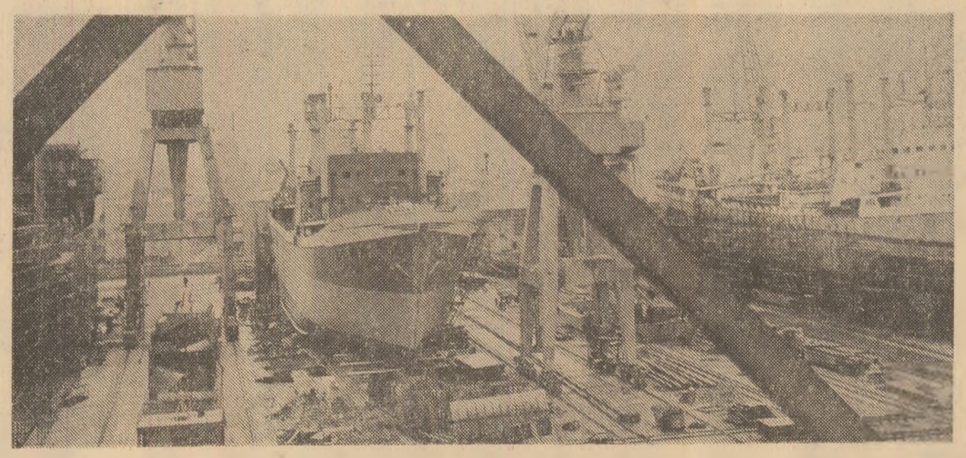

„Construcția de nave îți dă sentimentul că faci ceva util, măreț, care se vede", iată convingerea navaliștilor brăileni, care au aflat în această meserie frumoasă numeroase motive de satisfacție

Care sînt factorii ce determină constituirea unui climat de muncă propice, de eficiență productivă și de relații umane armonizate ? Ce obstacole mai sînt de învins în această direcție, cum trebuie acționat pentru prevenirea oricărei dereglări nedorite? Sînt tot atîtea întrebări care preocupă de mai mulți ani comitetul de partid și consiliul oamenilor muncii de la Șantierul naval din Brăila. Un argument între multe altele : însărcinarea sociologului șantierului, tovarășul **Eugen Jelea Vancea**, de a întreprinde o suită de studii avînd ca temă microclimatul colectivului. „Măsurile de corectare a unor fenomene ce apar în procesul muncii pot fi luate prompt și temeinic atunci cînd le cunoști la vreme și în profunzime", motiva ing. **Traian Comșa**, directorul șantierului, orientarea constantă amintită. Valabilitatea afirmației nu mai are nevoie de demonstrații suplimentare. Cu atît mai mult cu cît, un răspuns posibil, cititorul rîndurilor de față îl va putea afla, credem, în ultima cercetare sociologică de aici. Tema acesteia : **„Gradul de satisfacție profesională".**

Din capul locului se impune o precizare : subiecții investigați fac parte din rîndul acelora care, din diverse motive, s-au transferat în alte întreprinderi ori au plecat să-și satisfacă stagiul militar. Și totuși, iată cum arată „diagrama" atasamentului față de șantier, diagramă întocmită pe 80 de subiecți care au răspuns astfel la întrebarea :

Sînteți mîndru că ați făcut parte din acest colectiv ?

În foarte mare măsură	18 (subiecți)
În mare măsură	52 „
Potrivit	10 „
Puțin	0 „
Nu	0 „

Așadar, 85 la sută din totalul eșantionului investigat își exprimă mîndria de a fi lucrat aici. Este și acest procent un barometru al interesului de care se bucură în industria brăileană șantierul naval și, în egală măsură, un indiciu al satisfacțiilor pe care munca de aici le oferă din plin. Dar iată că am anticipat fără a arăta mai întîi strădania sociologului de a descifra ce se află dincolo de statistica răspunsurilor.

— Se află alte.., răspunsuri, ne spune Eugen Jelea Vancea. M-aș opri la cîteva dintre ele, așa cum au fost ele formulate : „Construcția de vapoare îți dă sentimentul că faci ceva util, măreț, care se vede" ; „Vapoarele născute din mîna noastră merg în toată lumea. Cum să nu te bucuri ?" ; „Aici au lucrat și lucrează ai mei" ; „La șantier, dacă te ții de treabă, cîștigi bine, progresezi în meserie" ; „Nu cred să existe meserie pe care să n-o poți învăța aici" ; „Șantierul s-a modernizat mult sub ochii noștri, încît este capabil să construiască numeroase nave cap de serie" etc...

Iată destule motive de satisfacție chiar și la cei care își încheiau definitiv sau temporar o etapă de muncă pe acest șantier. (În asemenea împrejurări gradul de sinceritate poate fi mai mare). Sociologul a considerat potrivit acest moment pentru a-i chestiona pe cei în cauză asupra felului cum apreciază ei condițiile de muncă din șantier. Să privim însă în „oglinda" răspunsurilor :

În ce măsură sînteți mulțumiți de condițiile de muncă ?

În foarte mare și mare măsură	42 la sută (din subiecți)
Mulțumitor	28 „ „
Nemulțumitor	30 „ „

După cum se vede, 70 la sută din cei întrebați s-au declarat foarte mulțumiți ori mulțumiți de condițiile de muncă și numai restul au avut rezerve. Explicația : aceștia din urmă erau îndeobște tineri, la începutul meseriei, care n-aveau cum să știe, de unde să știe că navele s-au născut și se făuresc în toată lumea în aer liber, în orice anotimp, așa cum sînt destinate să navigheze în orice anotimp. Exprimarea lor, deschisă, a constituit subiect de meditație pentru comitetul de partid și consiliul oamenilor muncii din șantier. Între măsurile de corectare inițiate imediat: explicarea cu răbdare și tact noilor veniți a specificului meseriei de constructor naval ; includerea în contractul colectiv de muncă a unor măsuri precum : perfecționarea ventilației în compartimentele de muncă închise (pentru sudori și vopsitori mai ales) ; decupări tehnologice suplimentare pentru ușurarea eforturilor montorilor ; confecționarea pe module a navelor și modulizarea schelelor — cu implicații serioase privind ușurarea efortului uman, creșterea eficienței economice etc.

Se știe că **măsura satisfacției profesionale** într-un loc de muncă sau altul este dată și de remunerarea și afirmarea în meserie. Căutînd să afle cum stau lucrurile în acest domeniu sociologul a extras următoarele de la eșantionul investigat :

Cum socotiți posibilitățile de remunerare și promovarea în meserie ?

Foarte bune	32 la sută (din subiecți)
Bune	48 „ „
Mai puțin bune sau deloc	20 „ „

Cercetarea întreprinsă a stăruit, cum era și firesc, asupra ultimei categorii de răspunsuri. De ce anume era generată o atare stare de lucruri ? Ce corespondențî concreți are aceasta în realitatea șantierului ? Cum pot fi înlăturate eventualele motive — subiective ori obiective — ale acestui fenomen ? Punînd întrebări s-a ajuns, firesc, la răspunsuri. Astfel, s-a văzut că în procentul de 20 la sută mai puțin mulțumiți de remunerare și promovarea în meserie se încadrau de regulă muncitori cu categorii mici, lipsiți de experiența muncii în construcțiile navale. Unii dintre aceștia lucrau și cu utilaje care se defectau des și nu erau reparate cu promptitudinea necesară.

Față în față cu această situație, conducerea șantierului a acționat cu rapiditate. Muncitorii încadrați în categorii profesionale mici au fost repartizați în grija cîte unui tovarăș de muncă cu experiență, gata oricînd să le dezvăluie noi taine ale meseriei, gata oricînd să le arate căile prin care pot ajunge la îndeplinirea riguroasă a normelor de muncă, la depășirea lor. S-au organizat în paralel cursuri de perfecționare pentru cei cu categorii mici, s-au întărit echipele de reparații și depanări ale utilajelor etc. Un prim rezultat al acestor eforturi în cele cîteva luni de cînd investigația sociologică amintită a dat la iveală neajunsurile asupra cărora am stăruit mai sus : procentul muncitorilor cu categorii mici care nu-și îndeplineau norma de bază — sursă evidentă de insatisfacție — a scăzut de la 9 la sută la 5,5 la sută. Și tendința este în continuă scădere. În același interval de timp, numărul celor care au promovat în categorii profesionale mai înalte se află într-o sensibilă creștere, motiv firesc de satisfacție.

După cum se știe, **satisfacția profesională** este în strînsă corelație și cu ceea ce numim îndeobște **calitatea climatului psihosocial.** Cercetarea sociologică asupra căreia stăruim a insistat și în această direcție, sondajul inițiat conducînd la cîteva concluzii relevante. Să apelăm și aici la oglinda investigației pe eșantion :

Satisfacțiile generate de climatul psihosocial de la locul de muncă

	Gradul de satisfacție	
	cu colegii de muncă	cu factorii de conducere din șantier
În foarte mare măsură	41 (subiecți)	8 (subiecți)
În mare măsură	30 „	39 „
Potrivit	6 „	6 „
Puțin	2 „	21 „
Nu	1 „	6 „

Răspunsurile dobîndite indică o calitate corespunzătoare a relațiilor dintre colegii de muncă și perfectibile în ce privește relațiile cu șeful de echipă, maistrul, șeful de atelier. Luînd în considerare această realitate relevată prin metoda sondajului sociologic, consiliul oamenilor muncii din șantier a trecut la cîteva măsuri prompte : schimbarea din funcție a unor șefi de echipă și maiștri — fie incorecți în întocmirea pontajelor, fie lipsiți de experiență și tact în dirijarea compartimentelor de muncă ; inițierea unui ciclu de lecții pentru maiștri și șefi de echipă avînd drept teme probleme de organizare a producției și, în egală măsură, de etică și echitate socialistă etc.

Din cele înfățișate pînă aici se desprinde cu claritate o concluzie : motivațiile satisfacției profesionale sînt generate de condiția socială nouă a clasei muncitoare în orînduirea noastră, clasă conducătoare în stat, stăpînă pe munca ei, beneficiară a roadelor strădaniilor sale. Intră în îndatoririle firești ale factorilor educativi din fiecare loc de muncă de a acționa și mai susținut pentru a asigura peste tot un climat propice afirmării pe o treaptă mai înaltă a satisfacției profesionale, factor important în armonizarea relațiilor umane, stimul al resurselor de energie constructivă, de muncă așezată sub semnul dăruirii și devotamentului comunist.

Ilie TANASACHE

Creanga de aur a vieții

Întrebări și opțiuni la vîrsta majoratului, a marilor elanuri pentru atingerea înaltelor idealuri comuniste

de **Mircea SĂNTIMBREANU**

Vîrstă fără griji ? Un clișeu. Faptul că la 18 ani ești un arc de oțel perfect încordat îți asigură doar forța startului, nu și armonia desfășurării. Majoratul în sine nu este decît un pașaport cu cîteva vize în plus. Legitimarea însă de abia de aici încolo e și mai riguroasă. De fapt, dacă este adevărat că niciodată nu te poți declara rentierul unei situații, nu văd de ce încordarea, frămîntările startului ar fi, tocmai ele, mai puțin demne de atenție. Exemple...

— Ai febra startului? — am întrebat pe băiatul prietenului meu, absolvent de anul trecut al liceului și care se pregătea pentru un nou examen de admitere.

— Febră? E puțin zis. Mai degrabă psihoza lui. Mi-o întrețin toți cei din jur, părinții în primul rînd. Știu că momentul este foarte important, să nu rămîn și acum pe peron pentru un ulterior tren universitar, din ce în ce mai problematic, dar, vă rog să mă credeți, se exagerează. E ceva asemănător panicii omului care a început să trăiască în grabă de teama de a nu pierde trenul. Aș dori, firește, să intru în facultate. Alternativa nu poate fi însă catastrofa, mă descumpănește această prejudecată : ori student ori... ratat. Tind spre maxima mea valorificare, știu că pentru aceasta trebuie să trec prin cuptorul de înaltă temperatură a studiilor superioare. Aceasta este însă numai o latură a problemei. Însemnează oare că fără carnet de student devin, brusc, un neisprăvit ? Ei bine, mama a făcut statistici pe zece ani, cuprinzînd numărul de candidați la 20 de facultăți, numărul admișilor, mediile de trecere. Le consultă așa cum fac jucătorii la loterie cu numerele ieșite la tragerî. Pronosticurile agenției materne merg spre o facultate care mie nu-mi spune mai mult decît un record de stat într-un copac. Tata nu-și ia nici o răspundere. Bunica postește. Eu de 365 de zile mă pregătesc pentru această „olimpiadă neagră" și toți îmi dau sfaturi, mă căinează, ca și cum în viață ar fi o singură ușă a demnității, iar toate celelalte niște intrări pentru decapitați.

Panica ratării la această vîrstă provine pur și simplu din snobism și dezinformare. De ce să ne speriem copiii cu „baubaul" derapării la curba de la kilometrul celor 18 ani ? Copilul e întreg, sănătos, inteligent, are în față un întreg orizont de posibilități și „meciul" vieții continuă cu numeroase alte reprize. Și noi, managerii lui, avem pe buze o somație obsesivă : acum ori niciodată !

Tînărul acesta care gîndește, care — nu e nici o nenorocire — cenzurează psihoza celor din jur, va reuși, sînt sigur, în ciuda rateului amintit. Mi-o garantează — ca profesor — forța de argumentare a unei personalități destul de dense pentru a nu se răsfira ca un nouraș la primele vînticele adverse.

Cunosc însă tineri cărora întîlnirea singulară cu ghionionul le-a confirmat o dată pentru totdeauna teza hazardului. Întreb pe unul dintre ei :

— Din aprilie te prăjești, zi de zi, pe malul girlei. Ai un slip elegant și mușchi puternici, recunosc. Dar altă demonstrație ai de gînd să faci ? În martie ți-ai lăsat barbă... În aprilie te-ai tatuat. Apoi? Ai adăugat la zestre un magnetofon tranzistorizat ? ! Bun. Și pe urmă ? Unde duce această potecă ? Ai auzit că se caută cascadori ? Cunoști un inginer care a devenit cascador ? Prefer situația inversă. Și apoi țin să îți atrag atenția că în timp ce, la Buftea, cascadorii varsă „butoaie de sudoare", singurul tău antrenament mai eroic este să sculpi în apă.

De trei luni tînărul a stopat. Își unge picioarele puternice cu ulei și... refuză să se înscrie în curbă.

Desigur, la 18 ani nu există, nu poate exista naufragiu. Există însă abandon, cînd cursa reală este înlocuită cu o bolnăvicioasă expectativă, cu drogul provizoratului.

— Nu cunoști un depozit, ceva, un post la C.E.C. sau, în sfîrșit, ceva provizoriu, n-are importanță, un an-doi, pe urmă vedem noi...

Ei bine, această peregrinare de bondar, remorcarea la orice teleguță nu înlocuiesc singura obsesie salutară: aceea a profesiei. Cred că cea mai aridă profesie este mai bună decît cel mai îmbietor post sezonier, mai ales la această vîrstă. Orientarea profesională nu se poate face după roza vînturilor. Alegem, dar ne și fixăm. Idealul se poate adapta oricărei profesii. Nu ne luăm totdeauna ca niște magi halucinați după steaua lui. Cel mai adesea steaua se ia după noi și o putem ancora deasupra noastră printr-o tenace invocare. Vocația ? Desigur, dar cine garantează că un om este atît de sărac, încît să poată vorbi despre vocație doar la singular ? Numai nomadismul, boema profesională sînt sterile. Și aceasta nu e totul. Măsurăm valoarea omului după capacitatea lui de **a da** societății. Dar nu prevedem oare înălțimea spicului după adîncimea brazdei ? Irigați ogorul vîrstei prin apa vie a culturii. Nu cunosc un risc mai mare decît concedierea cărții odată cu primirea primului certificat școlar. O carte chemă alta, dar procesul invers e la fel de categoric și suficiența precoce este începutul unei insidioase dezalfabetizări.

— Și tu, incotro ?

— Eu mă distrez și pe urmă mă însor (G. N., 19 ani).

— Și asta te va trece în rîndul oamenilor? Poți să mimezi tot ceea ce fac oamenii mari, poți să te însori, să ai copii chiar. Certificatul respectului public ți-e acordat însă cu totul altminteri. N-ați observat ? Sînt copii care se bucură de mai multă stimă decît părinții lor. De ce ? Pentru că **omul este respectabil la orice vîrstă.** Depinde încotro îl duc pașii. Și, mai ales, cu ce gînduri. Și este tragic să pășești fără cap la această curbă de la kilometrul 18 al vieții. Ce trebuie făcut ? **Să respectăm cîteva din benzile cele mai oportune, mai îndelung și mai insistent marcate : cultura și pregătirea profesională, spiritul cetățenesc, revoluționar.**

În vecinătatea lor, toate celelalte sînt prielnice, prefăcîndu-vă vîrsta în creanga de aur a vieții.

Este exact ceea ce sublinia cu atîta temei și înflăcărare în cuvîntarea ținută la Iași cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Faceți totul, dragi tineri, dragi copii, pentru a vă ridica nivelul cunoștințelor, pentru a învăța, învăța și iar învăța, pentru a vă însuși tehnica, știința — biologia, matematica, chimia, fizica — cunoștințele generale despre lume, pentru a înțelege tainele dezvoltării societății omenești, pentru a învăța să fiți revoluționari comuniști !".

Delictul de nepăsare

Stă în puterea opiniei publice să preîntîmpine actele antisociale

anchetă socială

La mina Cavnic din Maramureș funcționează, de cîtva timp, un organism, ales de către mineri și menit să acționeze direct și operativ pentru promovarea unui comportament social demn, în spiritul normelor prevăzute în codul eticii și echității socialiste, în spiritul ordinii și disciplinei în muncă. Minerii l-au numit „comisia de influențare obștească" și au putut să constate, pînă acum, deplina sa eficiență. Adăugindu-se celorlalte mijloace de educație — discuții în adunările organizațiilor de partid, de sindicat și tineret, ca și atitudinea promptă a tovarășilor de muncă — activitatea comisiei n-a lăsat să-i scape nici un fapt care ar fi cerut aplicarea unui corectiv sau, dimpotrivă, sublinierea unei atitudini exemplare în muncă și în viață.

Dar iată comisia... la lucru. Între cei care s-au perindat prin fața ei se află și minerii Vasile Pop și Ion Mihuț. Nu vom stărui în rîndurile de față asupra adevărurilor rostite despre felul cum trebuie conceput drumul de viață și de muncă al fiecăruia. Adevăruri îmbrăcate deseori în haina aspră a reprobului, a criticii tovărășești, alteori rostite cu tact și neinduplecare, de la om la om, în raport cu gravitatea abaterii. Vasile Pop și Ion Mihuț au simțit, dincolo de cuvinte, grija omenească a tovarășilor lor de muncă, încrederea că ei pot reveni la un drum drept și demn. A fost pentru ei o înaltă lecție muncitorească despre felul cum să-ți croiești calea de viață și de muncă, astfel încît să pășești cu fruntea sus printre oameni. Ei mulțumesc acum ortacilor lor din comisie și tuturor acelora care „s-au ținut de capul lor" cu o dojană, chiar dacă mai aspră uneori, cu un cuvînt de îndrumare. „Au fost oameni cu noi. Oameni adevărați, că omenia e și atunci cînd nu-l lași pe cel de lîngă tine să adîncească în greșeală".

O altă secvență dintr-o dezbatere în plenul comisiei. Într-o încăpere, cîțiva bărbați — recunoaștem între ei pe cei mai destoinici, pe cei mai respectați mineri — stau de vorbă cu un tînăr. Comisia l-a chemat în fața ei pentru că tînărul absentase cîteva zile în șir. De ce ? A fost la o nuntă. Unul dintre minerii din comisie îi explică omenește că n-ar fi avut nimeni nimic împotrivă ca el, tînărul Romulus Negrea, să participe la o nuntă, ar fi fost invoit pentru o zi sau două dacă ar fi anunțat. Tînărul e însă nervos, ripostează. Discuția se prelungește. Rînd pe rînd, judecățile strîmbe ale tînărului sînt descurajate, corectate de acești oameni care l-au chemat aici pe Romulus Negrea nu înainte de a-i fi cunoscut comportamentele și „problemele" și care se arată neîngăduitori față de orice mentalitate care contravine comportamentului general al minerilor, modului lor cinstit de a gîndi...

Cu Negrea, comisia n-a scos-o atunci la capăt... El a plecat de la mină în speranța că în altă parte va găsi „înțelegere" pentru modul lui de a-și duce viața... (Să admitem că există și cazuri mai dificile, cînd răul este mai adînc înrădăcinat... Important este să acționezi).

De ce am citat aici activitatea acestei comisii ? Pentru a argumenta că acolo unde colectivul se dovedește intransigent față de orice abatere de la normele de comportament, rezultatul nu poate fi decît o atmosferă de sănătate morală, binefăcătoare pentru toți.

Există însă și altfel de situații...

Scăpată de sub controlul moral al colectivului, Niculina Predescl, care funcționa ca șef de brigadă — gestionară la cooperativa meșteșugărească „Voința" din Craiova, a adus avutului obștesc un prejudiciu de 46 000 lei. A săvîrșit acest act deși destui oameni din jurul ei cam știau ce „învîrte" Niculina. Unii au deschis gura să-i atragă atenția că nu e bine ce face, alții nu. „Nu, nimeni nu mi-a atras atenția", încearcă ea acum să nege, închipuindu-și că i s-ar mai atenua vina dacă apare ca victimă a inocenței. Ceva adevăr e, totuși, și în asta. Dacă cei din jur ar fi acționat hotărît și nu doar cu „sfaturi înțelepte" (suficient de timide și ele), ar fi reușit, desigur, să stopeze la timp alunecarea Niculinei pe toboganul infracțiunii. Paula Dincă, secretara organizației de partid din amintita unitate, spune că i-a atras Niculinei atenția, că pentru anumite abateri (care ?) a fost pusă în discuția colectivului, că ea s-a angajat să se îndrepte, că vicepreședintele cooperativei a luat hotărîrea de a nu i se mai încredința funcția ce o deținea, dar că această hotărîre nu s-a aplicat din cauza fostei președinte a unității, care „o ținea în brațe" pe Niculina. N-avem cum să negăm acest fapt. De neînțeles rămîne însă cum s-au complăcut cei din jur într-o stare de pasivitate și toleranță, indiferent cine ar fi patronat-o, știind că faptele contravin legilor țării, principiilor eticii și echității socialiste.

Anoheta penală a mai consemnat un fapt : la un moment dat s-a descoperit în gestiunea Niculinei P. un minus în valoare de 43 250 lei, și totuși dosarul respectiv n-a fost înaintat organelor în drept decît după cîteva luni, între timp încercîndu-se, printr-o decizie ilegală și de neînțeles, de a se recupera paguba prin... economiile înregistrate în alte gestiuni, deci pe seama efortului întregului colectiv de a gospodări cu grijă fiecare gram de materie primă. Sîntem din nou asigurați de către vicepreședintele Marin Gheorghe și de către tovarășa Paula Dincă, precum că s-au făcut toate eforturile (a existat chiar și un ordin al forului tutelar — U.J.C.M. Dolj — de a fi scoasă de pe postul respectiv Niculina P.), dar că totul a fost zădărnicit de fosta președintă. Repetăm : greu de crezut că un colectiv poate fi ultragiat în opiniile și deciziile sale drepte de către o singură persoană, fie ea și cu mandatul de conducător al unei unități. Cît de fermă a fost această opinie ? În ce fel a fost exprimată ? Și cînd? Să se fi resemnat oare colectivul cooperativei în fața abuzului ? Dacă s-a petrecut acest fapt, atunci comuniștii din sus-zisa cooperativă au de ce să-și facă acum mustrări de conștiință. Datoria lor era să sesizeze la timp carența spiritului combativ, tendințele de mușamalizare și să acționeze pentru a menține nesdîrbită conștiința răspunderii întregului colectiv față de orice încălcare a legalității, față de orice abatere de la normele morale.

În aceeași ordine de idei, iată un alt caz. El ne invită, din nou, la întrebarea dacă peste tot, opinia publică acționează prompt și hotărît pentru curmarea oricărei încercări, din partea unor indivizi venali, de a „dijmui" prin venituri sustrase, nemuncite, avutul tuturor. La cooperativa agricolă de producție din Leurda, județul Botoșani, averea obștească a fost, în timp de doi ani, ciuntită cu suma de 283 000 lei de către doi funcționari imputerniciți să manipuleze fondurile bănești ale cooperativei : fostul contabil-șef (Constantin Fodor) și fostul casier (Dumitru Halaida). Procedeul clasic : fals în acte. Timp de doi ani, nimeni nu și-a pus întrebarea de unde atîta bănet la cei doi, care își îngăduiau cheltuieli mult, chiar foarte mult peste ceea ce le-ar fi permis retribuția lor. Casierul construia și tot construia în curtea sa, adăuga mereu acareturi supercostisitoare. Contabilul făcea, tot mai des, chefuri opulente prin restaurantele botoșănene. Nu singur... Și aici apare prima verigă din lanțul unor complicități vinovate. Chefurile erau organizate, deseori, „în onoarea" lui Gh. Epuraș, economist-șef al consiliului unic agroindustrial de care aparține cooperativa. Iar economistul accepta invitația, chefuia și asista cu seninătate la întocmirea unor note grele de plată pe care le achita cu dezinvoltură „modestul" contabil. Nu, nu știa nimic, nu-l interesa nimic, nu-și punea nici o întrebare... Așa să fi fost oare ?

Ciudate, foarte ciudate sînt și părerile pe care le avea despre cei doi (contabilul și casierul) Ion Anghelache, președintele cooperativei. Despre contabil : „Nu s-a pus rău cu nimeni din comună, niciodată. N-a criticat măcar o dată pe cineva în vreo ședință. Era, cum se zice, un băiat bun, liniștit și la locul lui". Despre casier : „Era și el liniștit și își vedea de gospodăria lui" (și încă cum !). Chiar să nu fi știut președintele despre chefurile de pomină ale „băiatului bun" care nu s-a pus rău cu nimeni ? Greu de crezut. Nu, contabilul nu se punea rău cu nimeni, el toca averea tuturor, o făcea ca un băiat cumsecade, cu zîmbetul pe buze și asta îi era de-ajuns președintelui, adică celui ales de obște ca să o conducă, să-i apere și să-i sporească avutul. Nu critica pe nimeni, deci nu supăra pe nimeni contabilul, cum să-l întrebi „de unde ai dumneata, tovarășe, atîția bani ?" Cum să pui să i se verifice actele (avînd, totuși, o bănuială) cînd el pe tine (și nici pe alții) nu te-a criticat, nu ți-a arătat decît fața lui blajină, serafică ? Sigur, atacul la interesele obștii, atacul la normele legale și morale ale societății nu au întotdeauna înfățișarea tîlhăriei violente. Contabilul nu i-a pus obștii pistolul în piept, el a buzunărit-o silențios, în taină și cu zîmbetul pe buze. Iar conducătorul obștii a simțit el ceva, dar prea era cumsecade figura borfașului. Așa că a stat liniștit, scoțînd, poate, doar în somn cîte un ușor oftat...

Să fim serioși ! Prea e mare răspunderea președintelui ca să se justifice, pentru îngăduința lui, cu povești de adormit copiii. Iar ea, obștea, n-a văzut, n-a știut nimic, nu s-a întrebat din ce izvor curg veniturile atît de grase ale celor doi ? Imposibil. Se zice că „gura lumii" știe tot, zice tot. Depinde însă unde și cum o zice. Aici nu era de zis „pe la colțuri", ci răspicat, pentru că la mijloc nu era „o măruntă birfă", ci interesele mari ale satului. Cooperativa ar fi fost acum mai bogată cu cei 283 000 lei ce i-au fost sustrași, dacă și-ar fi manifestat cum trebuie îngrijorarea pentru modul de viață nefiresc al celor doi „oameni de treabă" și ar fi acționat cu hotărîre pentru descoperirea și stoparea fărădelegii.

Stă în puterea opiniei publice, mai mult, este de datoria ei să combată ferm orice act antisocial care lezează interesele obștii. Și, mai ales, să-l prevină !

Mihai CARANFIL
și corespondenții „Scînteii"

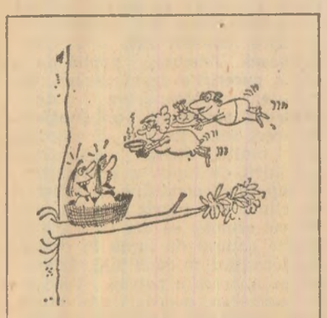

Desen de Adrian ANDRONIC

Desen de V. TIMOC

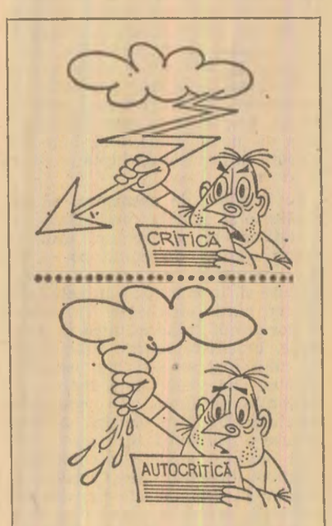

Desen de Nic NICOLAESCU

DIALOG CU CITITORII

● **Timpul și valoarea lui morală.** Interesante și semnificative reflecții cu privire la însemnătatea și valoarea timpului ne împărtășește cititorul **Theodor A. Lificiu** din Birlad, str. Republicii 50. Nu poți să nu fii de acord cu corespondentul nostru cînd subliniază că timpul este „cel mai prețios bun pus la dispoziția omului" ; după cum considerăm demnă de interes constatarea sa că „la Birlad — și cred că nu numai la Birlad — sînt oameni care, după orele de serviciu, își folosesc timpul liber spre a realiza tot felul de lucruri utile pentru casă și în jurul casei, citesc sau scriu, vizionează un film sau fac sport, dar sînt și oameni care-și irosesc acest bun valoros prin cafenele, baruri, restaurante, pe bulevarde". Răsună cu deplină justificare indignarea sa îndreptată mai ales împotriva celor „cărora li-e urită munca, în schimb le place să bea și să doarmă", aducînd în sprijinul atitudinii lor „argumentul" fără temei moral că „este timpul meu și fac ce vreau cu el". Reclamînd, pe drept cuvînt, o atitudine mai fermă a opiniei publice față de aceste manifestări de parazitism, tovarășul Lificiu aminteste o înțeleaptă cugetare a lui Al. Vlahuță : „Oricît vei fi de iscusit și de șiret, oricît vei ști să ticluiești și să sulemenești minciuna, ea rămîne tot minciună. Vei înșela un om, o generație, două — dar timpul... pe el nu-l vei înșela".

● **Bucuria unei mame.** Emoționantă ni s-a părut scrisoarea trimisă redacției de tovarășa **Letiția Sidor** din Bărăbanți, județul Alba. Referindu-se la ancheta socială „Practici inumane soldate cu naufragii omenești" din „Scînteia" nr. 11 720 și la faptul că fiul ei, condamnat de legile țării pentru fapte reprobabile, a fost recent eliberat din detenție, tovarășa Sidor ne destăinuie bucuria pe care o încearcă văzînd noua comportare a tînărului : „După ce a fost pus în libertate, băiatul meu și-a reluat serviciul, s-a purtat din ce în ce mai bine, iar în prezent a reluat cursurile liceului în clasa a XII-a, pe care le întrerupsese, fiind hotărît acum să termine școala și să-și creeze un viitor altfel decît cel pe care i-l oferiseră „martorii lui Iehova". A înțeles, în sfîrșit, că drumul pe care-l luase în trecut nu era cel bun. Trebuie să spun că, datorită demascării lor, mulți „iehoviști" au intrat în panică, iar oamenii din cartierul nostru, care au luat atitudine la timpul potrivit, trăiesc acum mai liniștiți. Încă o dată, vă mulțumesc dumneavoastră și celorlalți care au contribuit la ajutorarea mea".

● **Un amănunt (dar, poate, nu numai atît !).** Ocupîndu-se de un aspect care unora le poate părea doar un simplu „amănunt fără importanță" — faptul că unii elevi din clasele mai mari au renunțat la clasicele ghiozdane și servlete, ducîndu-și la școală cărțile și caietele în sacoșe de piață „bune de transportat conopidă sau castraveți" — cititoarea **Flavia Vasiliu** din București, strada Baterilor 1, opinează cu deplină îndreptățire : „Nu cred că părinții care i-au îmbrăcat pe acești tineri așa de frumos n-au avut bani pentru o servietă. Și-atunci ? Cum li se permite atîta lipsă de respect față de școală, față de dascălii care își dau silința să facă din ei adevărați oameni ? !". Pe bună dreptate, socotește cititoarea noastră, că și din asemenea „amănunte" se alcătuiește climatul zilnic al străzii și, mai ales, al școlii.

PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU

a primit scrisorile de acreditare a ambasadorului Republicii Finlanda

(Urmare din pag. I)

Înmînînd scrisorile de acreditare șefului statului român, ambasadorul **OLLI BERGMAN** a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut călduros din partea președintelui Republicii Finlanda, Urho Kekkonen, precum și urări de fericire personală, de prosperitate guvernului și națiunii române.

În cuvîntarea prezentată cu acest prilej de ambasadorul finlandez sînt evocate bunele relații de prietenie și colaborare existente între cele două țări și popoare și se exprimă dorința multiplicării contactelor bilaterale, stringerii legăturilor și întăririi cooperării româno-finlandeze. „Vizitele, contactele, acordurile încheiate între cele două țări ale noastre — se spune în cuvîntare — exprimă voința comună de a promova și consolida pacea și securitatea, voință pe care o împărtășim și practică pe care o urmăm".

Referindu-se apoi la politica externă a Finlandei, în cuvîntare se arată : „Țara noastră vede în continuarea conferinței pentru securitate și cooperare în Europa o posibilitate reală de întărire și apărare a păcii pe continentul nostru. Actul final adoptat la Helsinki în 1975 nu și-a pierdut deloc actualitatea. De aceea, Finlanda nu-și va cruța eforturile pentru buna pregătire a viitoarei reuniuni, a cărei reușită va fi de o importanță deosebită".

În cuvîntare se subliniază hotărîrea ambasadorului de a depune toate eforturile pentru adîncirea și diversificarea colaborării româno-finlandeze.

Primind scrisorile de acreditare, președintele **NICOLAE CEAUȘESCU** a mulțumit pentru urările adresate și a rugat să se transmită președintelui Republicii Finlanda cele mai călduroase urări de sănătate și fericire personală, de prosperitate și pace pentru poporul finlandez prieten.

După ce se evocă vizita făcută în Finlanda, întîlnirile și convorbirile avute cu președintele Urho Kekkonen, în cuvîntarea de răspuns a șefului statului român se spune : „Ultimii ani au marcat o evoluție pozitivă în relațiile dintre țările noastre, au condus la consolidarea legăturilor de prietenie și colaborare, cu vechi tradiții, dintre România și Finlanda. Apreciem că există perspective bune pentru a da noi dimensiuni raporturilor româno-finlandeze — pe plan economic, tehnico-științific, cultural și în alte domenii — care să fructifice din plin posibilitățile de care dispun cele două țări".

În continuare, în cuvîntare se spune : „Angajată într-un amplu proces de dezvoltare economică și socială, România acordă, în același timp, o atenție deosebită dezvoltării conlucrării sale cu celelalte state ale lumii, participă activ la viața internațională, la soluționarea problemelor cu care este confruntată omenirea contemporană. Militäm activ pentru colaborare, securitate și pace în Europa, participăm nemijlocit la buna pregătire a apropiatei reuniuni de la Madrid, cu dorința ca aceasta să dea un impuls real colaborării multilaterale dintre statele continentului, să convină asupra unor măsuri concrete de dezangajare militară și dezarmare.

Ne pronunțăm pentru rezolvarea tuturor conflictelor pe calea tratativelor, pentru a se pune capăt cursei înarmărilor și a se trece la înfăptuirea dezarmării generale și, în primul rînd, a celei nucleare, pentru a se acționa cu mai multă hotărîre pentru lichidarea subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini economice internaționale".

Șeful statului român a adresat ambasadorului finlandez urări de succes în îndeplinirea misiunii care i-a fost încredințată, asigurîndu-l de întregul sprijin al Consiliului de Stat, al guvernului și al său personal.

După solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Nicolae Ceaușescu s-a întreținut, într-o atmosferă cordială, cu ambasadorul Olli Bergman.

La solemnitate și la convorbiri au participat Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe, și Silviu Curticeanu, secretar prezidențial și al Consiliului de Stat.

Au luat parte membri ai ambasadei Republicii Finlanda la București.

Convorbiri economice româno-turce

Tovarășul Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, a primit, vineri dimineață, pe Necdet Seckinoz, secretar de stat la Ministerul Energiei și Resurselor Naturale al Turciei, care conduce delegația țării sale la lucrările celei de-a V-a sesiuni a Comitetului mixt de lucru româno-turc pentru cooperare în domeniul minier, petrolier și energetic.

În timpul întrevederii au fost discutate aspecte privind stadiul acțiunilor de cooperare economică dintre România și Turcia și s-au convenit noi acțiuni menite să conducă, în continuare, la dezvoltarea colaborării și cooperării în diferite domenii de activitate, la extinderea și diversificarea schimburilor comerciale dintre cele două țări.

La întrevedere a luat parte Gheorghe Fulea, adjunct al ministrului minelor, petrolului și geologiei.

(Agerpres)

Sesiune științifică jubiliară

Vineri, la Iași au început lucrările sesiunii jubiliare de comunicări „Viitorul psihiatriei în cadrul relației adaptare, integrare, recuperare", importantă manifestare științifică prilejuită de împlinirea a 75 de ani de la înființarea Spitalului clinic de psihiatrie „Socola".

Au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai Ministerului Sănătății, oameni de știință, cercetători, cadre didactice din învățămîntul superior medical din întreaga țară, medici psihiatri, psihologi, precum și reprezentanți ai Biroului regional pentru Europa al O.M.S., ai unor foruri de învățămînt și cercetare din domeniul psihiatriei din străinătate.

Deschizînd lucrările, prof. univ. dr. Petru Brînzei, directorul spitalului, a evocat tradiția înaintașă a școlii ieșene de psihiatrie, bogata activitate și rezultatele meritorii obținute de colectivul de medici și specialiști ai acestui prestigios lăcaș de învățămînt, cercetare și tratament.

Tovarășul Petru Enache, prim-secretar al comitetului județean de partid, a adresat un salut colectivului spitalului ieșean.

Colectivul ieșean a fost apoi salutat de Lidia Orădean, secretar de stat în Ministerul Sănătății, acad. Ștefan Milcu, vicepreședinte al Academiei de științe medicale, acad. Cristofor Simionescu, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, acad. Vasile Pavelcu, vicepreședinte al Asociației psihologilor, prof. dr. Gheorghe Scripcaru, rectorul Institutului de medicină și farmacie din Iași, precum și prof. Claude Veil, din partea Institutului de înalte studii sociale din Paris, și prof. J. A. Hendersson, din partea Biroului regional pentru Europa al O.M.S.

Participanții au adresat **tovarășului Nicolae Ceaușescu** o telegramă prin care își exprimă înalta prețuire și gratitudine pentru activitatea neobosită pe care o desfășoară zi de zi în fruntea partidului și a țării, în vederea creșterii necontenite a bunăstării materiale și spirituale, a sănătății poporului nostru, pentru afirmarea tot mai puternică în lume a României socialiste.

Pe deplin conștienți de înalta noastră misiune, de locul și rolul pe care îl avem în societate — se spune în telegramă — ne angajăm în mod solemn, în fața partidului, a dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, să muncim cu și mai multă dăruire, să facem totul pentru ridicarea la un nivel superior a calității vieții, în cadrul căreia starea generală de sănătate a populației ocupă un loc prioritar.

★

În continuare s-a trecut la prezentarea, în plen și pe secțiuni, a celor peste 350 de comunicări și referate înscrise pe agenda acestei reuniuni științifice, programată a se desfășura în zilele de 10 și 11 octombrie.

Cu privire la ședința Comitetului miniștrilor afacerilor externe ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia

În conformitate cu înțelegerea intervenită, în a doua jumătate a lunii octombrie a.c. va avea loc la Varșovia ședința Comitetului miniștrilor afacerilor externe ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Sosirea în Capitală a trimisului special al președintelui Republicii Irak

Vineri seara a sosit la București Naem Haddad, membru al Consiliului Comandamentului Revoluției, președintele Adunării Naționale, trimis special al președintelui Republicii Irak, Saddam Hussein.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, în întîmpinare au venit Nicolae Giosan, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Marii Adunări Naționale, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, alte persoane oficiale.

Au fost prezenți Dhiab M. Al-Algawi, ambasadorul Republicii Irak la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Convocarea — bilanț a activului și cadrelor de bază ale armatei

(Urmare din pag. I)

tete de partid, șefi de state majore, ingineri și alte cadre militare — au analizat cu răspundere partinică, în spirit critic și autocritic, activitatea desfășurată. Ei s-au referit la rezultatele obținute și experiența pozitivă acumulată, punînd, totodată, în evidență neajunsurile existente și cauzele lor, au făcut numeroase propuneri și s-au angajat să-și îmbunătățească munca, să perfecționeze procesul instructiv-educativ, pe baza sarcinilor rezultate din documentele Congresului al XII-lea al partidului, a cerințelor doctrinei noastre militare, a ordinelor și exigențelor formulate de comandantul suprem al forțelor armate.

Primit cu puternice și însuflețite urale, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor noastre armate.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu deosebit interes, fiind subliniată în repetate rînduri cu aplauze și ovații. Participanții la convocarea-bilanț au aclamat îndelung pentru partid, pentru secretarul său general, reafirmîndu-și voința nestrămutată de a face totul pentru întărirea continuă a capacității combative a trupelor, de a fi totdeauna la înălțimea încrederii acordate de patrie, popor și partid.

Adresînd tovarășului Nicolae Ceaușescu profunde mulțumiri pentru înaltele și mobilizatoarele aprecieri cu care a onorat ostirea țării, pentru prețioasele indicații și îndrumări date în vederea ridicării pe noi trepte a întregii activități ostășești, ministrul apărării naționale a spus :

„Vă încredințăm, mult stimate tovarășe comandant suprem, că nu vom cruța nici un efort pentru îndeplinirea întocmai a ceea ce ne-ați ordonat, a sarcinilor și obiectivelor cuprinse în directiva dumneavoastră. Vom acționa neobosit în vederea perfecționării procesului instructiv-educativ, a întăririi disciplinei și ordinii militare, a creșterii contribuției armatei la producția de armament, mijloace tehnice și piese de schimb cu consumuri reduse de materiale, energie și combustibili ; vom lua măsurile ce se impun pentru folosirea tuturor resurselor interne, a terenurilor pe care le avem la dispoziție pentru a realiza cantitățile de produse agroalimentare necesare armatei. Și în viitor unitățile militare își vor onora sarcinile ce le revin în dezvoltarea economico-socială a țării.

Vă asigurăm, și cu acest prilej, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că militarii de toate gradele, profund devotați patriei, poporului, partidului, își vor dărui întreaga capacitate, energia și talentul cauzei îndeplinirii misiunilor încredințate, vor fi gata, în orice moment, să execute ordinele dumneavoastră, să apere cu bărbăție, împreună cu celelalte elemente ale sistemului național de apărare, cu întregul popor, marile cuceriri revoluționare, libertatea, independența, suveranitatea și integritatea scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România".

Convocarea-bilanț a luat sfîrșit într-o atmosferă de puternic entuziasm. Ovaționînd și scandînd îndelung „Ceaușescu—P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !", „Stima noastră și mîndria, Ceaușescu—România !", „Ceaușescu—pace !", participanții au reafirmat aleasa prețuire a întregii armate față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, aderiunea totală a ostașilor țării la politica internă și externă a partidului și statului, hotărîrea lor nestrămutată de a-și face cu credință și onoare datoria, de a sluji cu bărbăție și devotament interesele supreme ale poporului, ale patriei noastre libere, independente și prospere, Republica Socialistă România.

Cronica zilei

Tovarășul Angelo Miculescu, viceprim-ministru al guvernului, ministrul agriculturii și industriei alimentare, președintele Comitetului Național pentru F.A.O., a primit vineri o misiune F.A.O., condusă de A. Georgiadis, director al Diviziei administrative, care face o vizită în țara noastră.

Cu acest prilej au fost examinate stadiul și perspectivele dezvoltării cooperării dintre România și F.A.O. în domenii de interes reciproc.

★

Cu prilejul apropiatei sărbătoriri a Zilei naționale a Spaniei, vineri după-amiază a avut loc în Capitală o manifestare culturală, organizată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Au participat membri ai conducerii I.R.R.C.S., reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și Consiliului Culturii și Educației Socialiste, oameni de cultură și artă, un numeros public.

A fost prezent Jose Carlos Gonzalez-Campo. Dal-Re, ambasadorul Spaniei la București.

★

Cu prilejul Zilei forțelor armate ale Republicii Arabe Egipt, atașatul militar, aero și naval al acestei țări la București, colonel Samir A. Mansour, a oferit, vineri, o recepție.

Au participat general-colonel Marin Nicolescu, adjunct al ministrului apărării naționale, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, generali și ofițeri, alte persoane oficiale.

Au luat parte șefi de misiuni diplomatice acreditați la București, atașați militari.

★

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu" din Capitală a avut loc, vineri la prînz, vernisajul expoziției „Urbanism și arhitectură în Republica Democrată Germană". Expoziția înfățișează cîteva dintre cele mai de seamă realizări edilitare în domeniul urbanizării, sistematizării și construcției unor complexe de locuințe și social-culturale din R.D.G.

Au rostit alocuțiuni Roland Korn, arhitect șef al orașului Berlin, vicepreședinte al Uniunii arhitecților din R. D. Germană, și Cezar Lăzărescu, rectorul Institutului de arhitectură „Ion Mincu", președintele Uniunii arhitecților din România.

Au luat parte reprezentanți ai Consiliului popular al municipiului București și ai Ministerului Afacerilor Externe, cadre didactice, oameni de știință și cultură, un numeros public.

Au fost prezenți membri ai Ambasadei R. D. Germane la București, membri ai corpului diplomatic.

★

Vineri s-a semnat, la București, Protocolul cu privire la schimburile artistice dintre Agenția română de impresariat artistic — ARIA și Agenția artistică bulgară Sofiaconcert pe anii 1981—1982, care stabilește turneele pe care urmează să le întreprindă în această perioadă prestigioși soliști vocali și instrumentiști, balerini, formații muzicale din cele două țări.

(Agerpres)

ȘTIRI SPORTIVE

● În vederea meciului de fotbal dintre echipele României și Angliei, care se va desfășura miercuri, 15 octombrie, pe stadionul „23 August" din Capitală, federația de specialitate a aprobat următorul lot de jucători : Iordache, Speriatu, Moraru (portari) ; Negrilă, Stefănescu, Sameș, Munteanu II, Nicolae, Păltinișan, Ungureanu (fundași) ; Dumitru, Ticleanu, Beldeanu, Iordănescu, Balaci (mijlocași) ; Crișan, Cămătaru, M. Răducanu, A. Ionescu (atacanți).

● La Ankara, în meci contînd pentru primul tur al „Cupei campionilor europeni" la baschet feminin, echipa Politehnica C.S.S. 2 București a învins cu scorul de 97—62 (49—30) formația D.S.I. Ankara.

● La Halle (R.D. Germană), în cadrul primului tur al „Cupei campionilor europeni" la hochei pe gheață, s-a disputat meciul dintre echipele Dynamo Berlin și Steaua București. Partida s-a încheiat cu scorul de 13—4 în favoarea gazdelor.

Jocul retur este programat, la 23 octombrie, la Miercurea Ciuc.

● În turneul internațional de tenis de la Tel Aviv, jucătorul roman Ilie Năstase l-a învins cu 6—2, 3—6, 7—5 pe neozeelandezul Onny Parun.

● În campionatul diviziei A la hochei pe gheață, luni, 13, și marți, 14 octombrie, se va desfășura în Capitală dubla întîlnire dintre formațiile Steaua și S.C. Miercurea Ciuc. Ambele meciuri sînt programate de la ora 17,00 pe patinoarul „23 August".

Muncitorește, cu dăruire și răspundere, pentru realizarea integrală a planului

(Urmare din pag. I)

tetul județean, nu se pune în nici un fel problema nerealizării vreunui indicator din cauza oamenilor. Dimpotrivă, pot spune că Maramureșul are organizații de partid, colective de oameni ai muncii care nu și-au precupețit și nu-și vor precupeți nici un efort pentru a-și onora exemplar sarcinile ce le revin. Cu ei, cu oamenii, direct la locurile de muncă, noi, activiștii comitetului județean, stabilim ce mai trebuie făcut acolo, în producție, pentru a spori cît mai mult contribuția fiecărui om, a fiecărui colectiv la realizarea planului. Nu am încurajat niciodată justificările. Dimpotrivă, am cerut organizațiilor de partid, colectivelor de întreprinderi să-și bată capul nu cu formularea de justificări, ci **pentru găsirea soluțiilor.** Iată un exemplu. La începutul acestui an, indicele de utilizare a mașinilor-unelte era doar de 76 la sută. Foarte scăzut. Am format în fiecare unitate colective compuse din specialiști, muncitori și activiști care au analizat mașină cu mașină : cît funcționează, de ce este folosită cu randament scăzut, ce probleme tehnice și organizatorice trebuie soluționate. Nu am acceptat punerea pe primul plan a neajunsurilor de aprovizionare drept cauză a indicilor scăzuți de utilizare a mașinilor-unelte, deși acestea aveau ponderea cea mai mare. Pe linia comitetului județean, am acționat pentru soluționarea lor, în timp ce întreprinderilor le-am cerut să-și îmbunătățească fluxurile de producție, programarea și organizarea producției și a muncii, să utilizeze mai rațional forța de muncă. Din această analiză am constatat, de pildă, că un număr mare de strungari, cu calificare înaltă — categoriile a 6-a și a 7-a — lucrau pe strunguri paralele, fără să-și valorifice din plin capacitatea profesională, în timp ce la strunguri Carusel mari sau alte mașini-unelte de înalt randament lucrau oameni cu calificare mai scăzută. Firește, am repus lucrurile în starea lor firească și, împreună cu alte măsuri tehnice și organizatorice, am ajuns ca **indicele de utilizare a mașinilor-unelte să crească de la 76 la sută la 85 la sută. Sîntem convinși că pînă la sfîrșitul anului vom atinge indicele planificat de 85 la sută.** Desigur, pe această cale am obținut și vom obține și în acest trimestru o însemnată parte din sporul de producție.

În alte privințe — creșterea productivității muncii, reducerea costurilor de producție etc. — obișnuim să facem analize și să desprindem experiențe și realizări de vîrf în unități economice — minerit, construcții de mașini, industrie forestieră, industrie ușoară și altele. În urma unui asemenea schimb de experiență în minerit, s-au stabilit măsuri ca și în alte unități să fie extinse metodele de organizare a producției și de folosire a televiziunii industriale, aplicate cu bune rezultate la exploatarea minieră Herja, unitate fruntașă în județul Maramureș.

— Din dezbaterile care au loc în aceste zile în adunările generale speciale ale oamenilor muncii s-a desprins hotărîrea colectivelor muncitorești de a-și realiza exemplar planul pe acest an și pe anul 1981. Totuși, persistă anumite neajunsuri în privința aprovizionării.

— Așa este. Sperăm că ministerele și centralele de resort ne vor acorda un sprijin mai operativ și mai substanțial pentru soluționarea lor. Avem cîteva unități care nu au asigurate cotele și contractele la unele materii prime și materiale, la nivelul necesarului acestui trimestru, iar în privința anului viitor discuțiile pentru acordarea de cote și repartiții sînt abia în curs. Este necesar un sprijin mai ferm din partea miniștrilor și centralelor. Din păcate, și la actualele adunări, unii reprezentanți ai forurilor centrale nu au fost în măsură să dea răspunsuri clare, angajante la problemele ridicate de muncitori. Ne exprimăm convingerea că asemenea probleme vor fi rezolvate și că oamenii muncii din județul Maramureș vor păși cu fruntea sus în noul cincinal, hotărîți să-și facă din plin datoria.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

PARIS MATCH — Roboții și „războiul automobilelor"

Revista „PARIS MATCH" a publicat recent un articol consacrat dezvoltării economiei japoneze, articol care, pornind de la afirmarea tot mai impetuoasă a Japoniei pe piața mondială într-unul din domeniile de vîrf ale industriei și tehnicii cum este construcția de automobile, încearcă să descifreze „secretele" progreselor înregistrate de această țară.

E război, un război pe plan industrial. „Armata" japoneză numără 54 de milioane de luptători — scrie comentatorul francez Jean Cau, referindu-se la concurența economică tot mai acerbă de pe piața mondială. Această armată, reprezentînd forța de muncă angajată în industrie, este cea mai puternică, mai disciplinată și mai bine echipată. Ca atare, ea poate oricînd realiza «un Pearl Harbor» într-un domeniu economic sau în altul. Iată, japonezii au spart deja 16 fronturi industriale, fiind primii în lume în domeniile electronicii, opticii, miniaturizării etc. Puterilor industriale occidentale le rămăsese speranța că formidabila linie Maginot, constituită de industria lor constructoare de automobile — aceste adevărate care de asalt ale societății de consum — va rezista ofensivei japoneze. Dar, în mai puțin de zece ani, statul major nipon a constituit o forță de blindate care, lansate în luptă, au străpuns liniile noastre de apărare, făcînd să cadă forturile noastre, unul după altul.

Astfel, Japonia a invadat Statele Unite cu 2 100 000 de automobile, în 1979, adică aproape jumătate din exporturile ei totale de 4 600 000 de mașini, iar în Europa, în țările C.E.E., a exportat 760 000 de mașini. În 1980, asaltul este și mai mare, urmînd să fabrice peste 10 milioane de autovehicule și să depășească astfel S.U.A. ca prim producător mondial.

Ce face Occidentul ? Producția de automobile a scăzut cu 21 la sută în S.U.A. și continuă să fie în degringoladă în Marea Britanie ; uzinele FIAT au declarat că vor fi nevoite să fabrice cu 470 000 de autovehicule mai puțin în următoarele 16 luni și să recurgă la concedierea a 22 000 de muncitori ; în Franța, numărul înmatriculărilor de noi mașini a scăzut cu 6 la sută în primul semestru al anului, iar producția firmei „Peugeot" a scăzut cu 20 la sută și, pretutindeni în Occident, lucrurile merg prost în acest domeniu.

Pornind de la aceste semnificative schimbări de poziții de pe frontul industrial, revista „Paris Match" analizează, în continuare, „resorturile" acestei puternice ofensive declanșate de industria japoneză.

Cum se pot explica toate acestea ? — întreabă autorul, care continuă : În loc să privească în față realitățile, europenii au încercat, la un moment dat, să găsească o explicație comodă : «miracolul japonez». Or, s-a văzut, bineînțeles, că aici nu poate fi în nici un caz vorba despre vreun miracol. De fapt, răspunsul îl oferă conștiinciozitatea și tenacitatea în muncă a poporului japonez.

„Ce înseamnă un japonez?". Răspuns : un om cu simțul viitorului, care își spune că, cu cît țara sa va fi mai bogată, cu atît mai mari vor fi șansele lui de a deveni el însuși ; un om muncitor care își dă seama că, cu cît va contribui mai mult la prosperitatea societății, cu atît vor fi mai mari și beneficiile proprii. În fond, rețeta este simplă : numai prin muncă te poți ridica ; în timp ce, încrucișînd brațele, te autocondamni la stagnare.

Ținînd seama de acest adevăr, Japonia s-a înrolat pe frontul muncii, conștimțind să se supună chiar unor privațiuni și sacrificii. De exemplu, dacă o ramură industrială este afectată de recesiune, se manifestă o solidaritate generală, fiind manifestă conștiința că, pentru a se menține poziția cîștigată, trebuie să se stringă din dinți, pentru a porni apoi din nou mai departe.

Un aspect caracteristic al realităților nipone, relevat în articol, se referă la faptul că japonezul nu consideră nici un fel de muncă drept „dezonorantă", el acceptînd, practic, să muncească în cele mai neînsemnate domenii de activitate. Această înțelegere, la scara unei națiuni, a necesității de a munci fără preget, cu înverșunare, pentru a produce și a exporta mai mult, explică de ce inflația, șomajul, emigrația, adevărate flageluri în țările occidentale, se fac mult mai puțin simțite în Japonia. Japonezii au înțeles și nu au uitat că, în secolul XX, războiul economic a devenit total și nu se cîștigă decît prin mobilizare generală.

În slujba faimosului lor spirit de echipă, japonezii au pus — și în acest caz nu e nici măcar o umbră de miracol — o tehnologie perfectă și într-o continuă evoluție. Îndeosebi ei «au robotizat» la extrem industria lor de automobile. Mașinile-robot execută operațiile de presare, sudură, montaj, vopsire, magazinaj. Din ce în ce mai mult, robotul devine tot mai „inteligent" și îndeplinește toate gesturile unui corp uman cu ochi și creier, grație unor vizori electronici și unor miniordinatoare. 30 000 de roboți „muncesc" astfel în industria niponă de automobile, față de numai 3 000 în celelalte țări ale lumii. Primul rezultat : „Datsun" a produs, anul trecut, 2 500 000 de automobile cu 24 000 de salariați. În R. F. Germania, B.M.W. a produs 362 000 de automobile (de 8 ori mai puține) cu 43 000 de lucrători (de aproape două ori mai mulți). Al doilea rezultat : mașinile japoneze sînt simple, de o fabricație mai ieftină cu 20 la sută față de media mondială și mai fiabile, deoarece robotul execută întotdeauna perfect operațiunile ce-i revin. Să adăugăm la toate acestea prodigiosul dinamism comercial al japonezilor.

Numai luînd în analiză aceste aspecte — conchide revista — se poate descifra modul în care o țară insulară, vitregită aproape total de materii prime, doar cu petice mici de pămînt cultivabil, trebuind să asigure existența a 115 milioane de ființe umane, a reușit să înainteze atît de rapid. Nu exista altă alternativă : supraviețuirea sau pieirea. Cu alte cuvinte : ori lupta, ori îngroparea în mizerie. Japonezii au optat pentru luptă. În momentul de față, ei au străpuns fronturi economico-comerciale esențiale.

Cum vom putea noi, europenii, să trecem la contraofensivă se știe : acceptînd să devenim „japonezi". Aceasta este alternativa națiunilor industrializate care vor dori să participe la luptă și să cîștige bătălii — încheie revista citată.

tv

PROGRAMUL 1

9,30 Curs de limba spaniolă
9,50 Curs de limba franceză
10,00 Cu gramatica nu-i de glumit ! Cum vorbim, cum scriem corect ?
10,30 Film artistic : „Vacanță tragică" — o producție a Casei de filme trei
12,00 Concert educativ. Din cartea de aur a muzicii popoarelor : Debussy — Ravel (II)
13,00 Mozaic cultural-artistic-sportiv
18,35 Săptămîna politică
18,50 1 001 de seri
19,00 Telejurnal
19,20 Noi proiecte de legi în dezbaterea opiniei publice
19,30 Călătorie prin țara mea. „Mai tare decît bronzul". Reportaj realizat de Traian Coșovei în Dobrogea
19,50 Concursul de creație de cîntece ostășești — ediția a V-a. „Te apăr și te cînt, patria mea !". Selecțiuni din spectacolul de gală (II)
20,05 Teleenciclopedia
20,45 Oaspeți ai scenelor noastre — muzică ușoară cu Gloria Gaynor
21,00 Film artistic : „Din toată inima". Premieră pe țară. Producție a studiourilor americane. În distribuție : Glenn Ford, Evelyne Keyes. Regia : Henry Levin
22,25 Telejurnal
22,40 Noctuma TV

PROGRAMUL 2

19,00 Telejurnal
19,20 Noi proiecte de legi în dezbaterea opiniei publice
19,30 Muzică de jaz
20,40 Documentar științific : „Puternicul Micro"
21,10 Maeștrii artei interpretative contemporane : Valentin Gheorghiu
22,25 Telejurnal
22,40 Noctuma TV

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 12, 13 și 14 octombrie. În țară: Vreme în general instabilă. Cerul va fi temporar noros. Vor cădea ploi locale care vor avea și caracter de averse, mai frecvente în prima parte a intervalului. Vînt moderat cu intensificări locale, cu viteze de 40 pînă la 60 km pe oră, la munte cu viteze de 80 pînă la 100 km pe oră. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4 și 14 grade, cele maxime între 14 și 22 de grade, izolat mai ridicate.

CARNET CULTURAL

Casa agronomului a județului Vaslui a editat foaia volantă „Agricultura", în paginile căreia sînt publicate experiențe și inițiative cu privire la urgentarea recoltării produselor și semănatul grîului, grăbirea stringerii și depozitării furajelor, funcționarea cu randament maxim a mașinilor și utilajelor agricole, folosirea eficientă a mijloacelor de transport. *(Crăciun Lăluci).*

TIMIȘ ● Galeria „Helios" din Timișoara găzduiește expoziția de „Grafică și sculptură mică", cuprinzînd lucrări semnate de artiștii plastici Lidia Ciolac și Szakats Bela. ● În cadrul zilelor editurii „Facla", organizate cu prilejul „Decadei cărții", la librăria „Mihai Eminescu" din Timișoara au fost prezentate sau lansate numeroase lucrări social-politice, de știință și tehnică, beletristice tipărite atît în limba română, cît și în limbile germană, maghiară și sîrbă. Cîteva titluri : „Banatul în lumina arheologiei" de Liviu Mărghitan ; „Optimizarea sistemelor de gospodărire a apelor" de Gheorghe Crețu ; „Eseu asupra poeziei lui Ion Barbu" de Șerban Foarță ; „Înțelegeri" de Franz Th. Schleich ; „Marea lună portocalie" de Kiss András ; „Obiecte pierdute" de Dușan Petrovici. ● Teatrul maghiar de stat a deschis noua stagiune cu premiera piesei „Cer cuvîntul" de Dragomir Horomnea. *(Cezar Ioana).*

BRĂILA ● „Satul românesc în opera lui Mihai Sadoveanu" — este titlul medalionului literar organizat în comuna Movila Miresii cu prilejul centenarului nașterii marelui scriitor. ● De la începutul anului și pînă în prezent, în cinematografele județului Brăila au fost înregistrați peste 1,3 milioane de spectatori care au vizionat filme românești. *(Corneliu Ifrim).*

IALOMIȚA ● Biblioteca județeană, în colaborare cu Muzeul literaturii române, a organizat, la Muzeul județean din Slobozia, expoziția „Eroii daci și ideea de libertate în literatura română". Sînt prezentate facsimile după : „Secolum", revistă de filozofie îngrijită de Lucian Blaga, „Memoriale", de Vasile Pârvan, „Specificul național" de George Călinescu, „Dacia preistorică" de Nicolae Densușianu, „Istoria critică a românilor" de B. P. Hasdeu, imagini din principalele cetăți antice din România. ● În cadrul întîlnirilor lunare ale profesorilor de științe sociale s-a desfășurat la Slobozia un amplu dialog privind importanța și semnificația celui de-al XV-lea Congres internațional de istorie de la București. *(Mihai Vișoiu).*

PRAHOVA ● Cu prilejul Zilei petroliștilor și aniversării a 30 de ani de la înființarea întreprinderii de foraje din Ploiești, la Casa de cultură a sindicatelor din localitate a avut loc cel de-al cincilea simpozion de comunicări tehnico-științifice de geofizică industrială. Cercetători științifici, proiectanți și ingineri au prezentat și dezbătut noutăți în investigația geofizică complexă a sondelor pentru hidrocarburi, metode pentru devierea sondelor de mare adîncime, tehnologii moderne pentru deschiderea straturilor de țiței. *(C. Căvraru).*

VASLUI ● În sprijinul muncii politico-educative de masă,

DE PRETUTINDENI

● **NOU PROIECT DE „TUNEL" SUB CANALUL MINECII.** Marea Britanie legată de continent printr-un tunel, poduri și insule plutitoare. Macheta unui asemenea proiect, realizat de o filială a firmei „British Steel", urmează să fie prezentată curînd parlamentului de la Londra. Din detaliile proiectului, publicate în ziarul „Times", rezultă că traficul feroviar ar urma să se efectueze printr-un tunel clasic, dar cel rutier se va face în zona de coastă a Franței și Marii Britanii peste poduri ducînd spre insule artificiale, înainte de a întîlni tunelul, în partea cu cea mai densă circulație maritimă a Canalului Mînecii. Pe insule vor fi instalate servicii vamale.

● **MANYKENI ÎȘI DEZVĂLUIE SECRETELE.** În Mozambic s-a deschis, de curînd, un muzeu arheologic. Sînt expuse aici obiecte găsite în vechea așezare africană Manykeni, care prezintă o mare asemănare cu ruinele vestitului oraș Zimbabwe, de, unde și-a luat numele noul stat independent. Săpăturile de la Manykeni sînt conduse de arheologul mozambican João Morais. În urma măsurătorilor efectuate cu carbon radioactiv s-a stabilit că zidurile descoperite în vechea așezare au fost ridicate acum 530 de ani, atestînd nivelul înalt de civilizație atins de populațiile acelor vremuri, premergătoare cotropirilor coloniale.

● **METALE EXTRAPURE CU AJUTORUL RAZELOR SOLARE.** În localitatea Kațiveli din Crimeea a început construcția unui heliocentru al Academiei de științe a R.S.S. Ucrainene, care va funcționa pentru nevoile studiilor metalurgice. Aici, cu ajutorul razelor solare, oamenii de știință vor lucra la obținerea unor metale extrapure. Captatoarele de raze solare vor dispune de instalații automate de urmărire a astrului zilei și vor permite ca în focarele oglinzilor parabolice să se obțină temperaturi pînă la plus 3 500 de grade Celsius, care vor permite topirea metalelor.

● **15 OCTOMBRIE — „ZIUA INTERNAȚIONALĂ A BASTONULUI ALB".** Biroul executiv al Consiliului mondial pentru bunăstarea nevăzătorilor, cu sediul la Paris, a hotărît proclamarea zilei de 15 octombrie ca „Zi a bastonului alb".

Folosit pentru prima dată în 1931, la Paris, bastonul alb a devenit un simbol al independenței nevăzătorilor în deplasările lor pe drumurile publice. În condițiile actualei circulații rutiere intense, bastonul alb a devenit semnul internațional al nevăzătorilor. În declarația adoptată la ședința Consiliului mondial pentru bunăstarea nevăzătorilor, al cărui membru este și Asociația nevăzătorilor din România, cetățenii din toate țările lumii sînt chemați să recunoască ziua amintită ca „Zi internațională a bastonului alb", ca semn de orientare și de protecție a nevăzătorilor pe drumurile publice.

● **CALORIFER ECONOMICOS.** În Suedia a fost construit un nou tip de instalație pentru încălzirea autoturismelor. Aceasta nu necesită energie suplimentară și menține căldura în interiorul autoturismului timp de cîteva ore după oprirea motorului. Instalația este simplă. O cutie așezată sub scaunul din spate al mașinii este conectată la sistemul de răcire a motorului cu ajutorul unei tevi de cauciuc. În cutia respectivă se află o substanță chimică specială care, în timpul mersului, acumulează surplusul de căldură, pentru a-l restitui apoi după oprirea mașinii.

● **SEISM ÎN INTERIORUL VULCANULUI ST. HELENS.** Vulcanul St. Helens din S.U.A. (statul Washington) a aruncat din nou nori de vapori și cenușă, la o altitudine de peste 5 000 metri, în urma unui seism care s-a produs în interiorul său — au anunțat autoritățile americane. Norul s-a îndreptat apoi spre vest. Vulcanul St. Helens a erupt în luna mai, provocînd moartea a peste 30 de persoane, alte 30 fiind date dispărute. Cenușa emisă de vulcan s-a răspîndit atunci pe o rază de peste 300 km.

● **RADIO-TELEVIZIUNEA ÎN CHINA.** În China funcționează în prezent 99 stații de radio centrale și locale, care realizează emisiuni pentru întreg teritoriul țării. Postul de radio Beijing emite în străinătate în 38 de limbi străine. De asemenea, în R.P. Chineză sînt 38 de stații de televiziune în toate provinciile, municipiile și regiunile autonome, cu excepția Tibetului, unde se desfășoară în prezent lucrările de construcție.

● **PLOUĂ ÎN CAMERA LORZILOR.** Luni seara, Camera lorzilor și-a suspendat, pe un timp nedefinit, lucrările. De ce? Pentru că — așa cum au relatat agențiile de presă — „deasupra capetelor lorzilor ploua cum plouă deasupra Londrei". Datorită unei infiltrații de apă în plafonul palatului care adăpostește Camera lorzilor, picăturile de ploaie se scurgeau în sala de ședințe. Coincidența a făcut ca în timp ce lorzii discutau despre reparațiile ce trebuie făcute clădirii, datorită ploii, bucăți de tencuială umedă au început să cadă.

Scînteia **VIAȚA INTERNAȚIONALĂ** Scînteia

Dezbaterile Conferinței generale a UNESCO

Instaurarea unei noi ordini economice internaționale — cerință esențială a progresului tuturor statelor

BELGRAD 10 (Agerpres). — În cadrul Conferinței generale a UNESCO, de la Belgrad, s-au încheiat joi dezbaterile generale — relatează agenția Tanjug. În cuvîntul rostit cu acest prilej, directorul general al organizației, Amadou Mahtar M'Bow, a apreciat că lucrările au fost constructive, desfășurîndu-se în spiritul înțelegerii și cooperării. **Dezbaterile au reflectat îngrijorarea participanților față de agravarea situației internaționale, sporirea cursei înarmărilor și creșterea discrepanței care separă pe cei „bogați" de cei „săraci"** — a arătat vorbitorul. Totodată, a subliniat el, **a fost relevată necesitatea absolută a instaurării unei noi ordini economice internaționale, aceasta fiind cea mai bună cale de urmat pentru realizarea progresului tuturor statelor.** UNESCO joacă un rol foarte important în întărirea bazei științifice și tehnologice a țărilor în curs de dezvoltare, a arătat vorbitorul, cerînd ca acestor țări să li se asigure o mai mare participare la traducerea în practică a programelor organizației și să beneficieze de un sprijin susținut în eradicarea analfabetismului și în extinderea formelor de educație a populației.

Un raport al U.N.C.T.A.D. despre agravarea fenomenului subdezvoltării

NAȚIUNILE UNITE 10 (Agerpres). — **Produsul național brut (P.N.B.) pe locuitor în 30 de țări cele mai sărace din lume va stagna probabil în 1980,** a indicat, joi, la Geneva, secretariatul Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare.

P.N.B. pe locuitor în aceste țări a crescut în anii 1978 și 1979 cu mai puțin de 1 la sută, potrivit cifrelor publicate de U.N.C.T.A.D. în prima zi a unei reuniuni interguvernamentale care examinează progresele în ce privește realizarea „programului de acțiune imediată" (1979—1981) în favoarea țărilor sărace, program adoptat de cea de-a cincea conferință, de la Manila, în iunie 1979.

Potrivit datelor O.N.U., **20 de state africane, opt asiatice, precum și Samoa, din Pacific, și Haiti sînt considerate a fi cele mai sărace țări ale lumii. Populația lor totală era estimată la 235,9 milioane locuitori în 1977.**

Comunicat comun sovieto-sirian

MOSCOVA 10 (Agerpres). — În comunicatul comun sovieto-sirian privind vizita oficială de prietenie întreprinsă în Uniunea Sovietică, în fruntea unei delegații de partid și guvernamentale, de Hafez Al-Assad, secretar general al Partidului Baas Arab Socialist, președintele Republicii Arabe Siriene, se arată — menționează agenția T.A.S.S. — că în cursul convorbirilor s-a procedat la un schimb de opinii în problemele dezvoltării pe mai departe a relațiilor sovieto-siriene, ale situației din Orientul Mijlociu și în alte probleme internaționale de interes reciproc.

MOZAMBIC: *Priorități ale politicii interne*

MAPUTO 10 (Agerpres). — În cadrul unei alocuțiuni rostite la Maputo la consfătuirea cadrelor de conducere locală, președintele Partidului FRELIMO, președintele Republicii Populare Mozambic, Samora Machel, s-a pronunțat pentru creșterea rolului organelor locale de stat, pentru mobilizarea maselor populare în vederea lichidării înapoierii economice. Sarcina restructurării relațiilor de producție și crearea unei baze politice pentru edificarea noii societăți trebuie rezolvată începînd cu niveluri locale, iar organele respective au o mare răspundere în acest domeniu, a precizat vorbitorul.

Una dintre preocupările centrale, a arătat Samora Machel, este transpunerea în viață a politicii partidului FRELIMO de întărire a unității dintre muncitori și țărani, prin lărgirea legăturilor economice dintre sat și oraș. Este necesară, de asemenea, a menționat el, adoptarea unor măsuri vizînd trecerea pe calea transformărilor socialiste la sate.

BRIGHTON: Conferința anuală a Partidului Conservator din Marea Britanie

LONDRA 10 (Agerpres). — Lucrările celei de-a 97-a Conferințe anuale a Partidului Conservator, de guvernămînt, din Marea Britanie, la care au participat aproximativ 4 000 de delegați, s-au încheiat vineri la Brighton. În discursul rostit la încheierea lucrărilor, primul ministru al Marii Britanii, Margaret Thatcher, liderul partidului, a pledat în favoarea politicii economice de austeritate a guvernului său. Margaret Thatcher a insistat asupra faptului că primul obiectiv economic al guvernului său îl constituie combaterea inflației prin reducerea cheltuielilor publice și ținerea sub control a masei monetare aflate în circulație.

Concomitent cu desfășurarea ședinței de închidere a conferinței Partidului Conservator, ale cărei lucrări au durat patru zile, în fața sălii unde aveau loc dezbaterile s-a desfășurat o demonstrație de protest împotriva creșterii șomajului.

MANILA

Încheierea Conferinței mondiale pentru turism

MANILA 10 (Agerpres). — La Manila s-au încheiat lucrările Conferinței mondiale pentru turism, care a dezbătut problematica actuală și direcțiile de dezvoltare în perspectivă a activității de turism internațional.

Conferința a adoptat prin consens o declarație care subliniază necesitatea și importanța climatului de pace pentru menținerea și lărgirea schimburilor și cooperării turistice internaționale. S-a apreciat că turismul are menirea ca, la rîndul său, să contribuie la consolidarea acestui climat, precum și la instaurarea unei noi ordini economice internaționale. A fost adoptat, totodată, un apel adresat tuturor statelor și guvernelor de a acționa în vederea promovării păcii, opririi cursei înarmărilor, pentru a dezvolta cooperarea internațională. Din partea țării noastre la conferință a participat o delegație condusă de Emil Drăgănescu, ministrul turismului și sportului.

Evoluția crizei politice din Italia

ROMA 10 (Agerpres). — În urma reuniunii Direcțiunii Partidului Democrat-Creștin Italian, desfășurată la Roma, secretarul general al partidului, Flaminio Piccoli, a reamintit că strategia democrației-creștine vizează formarea unui „guvern de solidaritate democratică" — alcătuit din cele trei formațiuni politice (P.D.C., P.S.I. și P.R.I.) prezente în cabinetul demisionar — extinderea majorității guvernamentale și menținerea unei „confruntări strînse și deschise" cu Partidul Comunist, aflat în opoziție — informează agenția ANSA.

În cursul reuniunii, premierul desemnat, Arnaldo Forlani, s-a referit la programul viitorului guvern și a anunțat că, la 11 octombrie, vor avea loc consultări cu partidele care ar urma să formeze noul cabinet.

Pentru protejarea florei și faunei în zona Mediteranei

ATENA 10 (Agerpres). — Între 13 și 17 octombrie se va desfășura la Atena o reuniune interguvernamentală consacrată măsurilor de protejare a florei și faunei în zona Mediteranei. Reuniunea este organizată sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite pentru Mediul Înconjurător.

Potrivit unui document de lucru ce va fi prezentat spre dezbatere, în zona mediteraneană se află peste 500 de specii de pești, dintre care numai 100 specifice regiunii, dar care sînt amenințate cu reducerea rapidă a numărului lor datorită pescuitului excesiv. La aceasta se adaugă faptul că poluarea, mai ales în zonele de litoral, riscă să ducă la dispariția factorilor naturali ce facilitează hrănirea și perpetuarea unor specii.

PHENIAN

DESCHIDEREA LUCRĂRILOR CELUI DE-AL VI-LEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCII DIN COREEA

PHENIAN 10 — Corespondență de la trimisul nostru, Ioan Erhan: La Phenian, în marea sală a Casei Armatei, au început vineri lucrările celui de-al VI-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea, eveniment de deosebită însemnătate în viața partidului și poporului coreean prieten.

Lucrările congresului au fost deschise de tovarășul Kim Ir Sen, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, care a prezentat raportul de activitate a partidului pe perioada care a trecut de la cel de-al V-lea Congres. Raportul a înfățișat un amplu și însuflețitor tablou al victoriilor și succeselor remarcabile dobîndite de oamenii muncii din Republica Populară Democrată Coreeană sub conducerea avangardei sale revoluționare, în edificarea noii societăți socialiste, în făurirea unei industrii puternice și agriculturi moderne, în dezvoltarea culturii și științei, în creșterea nivelului de trai material și spiritual al poporului. Au fost prezentate, totodată, sarcinile esențiale cu privire la înfăptuirea în cele mai bune condiții a planului septenal în curs de desfășurare, cît și liniile directoare ale dezvoltării economice și sociale a țării pînă în anul 1990.

De asemenea, au fost evidențiate pe larg activitatea și propunerile partidului în vederea înfăptuirii aspirației vitale a poporului coreean — unificarea pașnică și independentă a patriei — și s-a subliniat necesitatea intensificării luptei popoarelor împotriva imperialismului, pentru afirmarea unei politici noi, de independență și suveranitate, de destindere și colaborare internațională, pentru victoria cauzei generale a socialismului, progresului și păcii în lume.

La lucrările congresului participă numeroase delegații de peste hotare, reprezentînd partide comuniste, muncitorești, socialiste, social-democrate, partide democratice de guvernămînt, precum și unele asociații și organizații internaționale.

Partidul Comunist Român este reprezentat la congres de o delegație condusă de tovarășul Ilie Verdeț, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al guvernului.

AGENȚIILE DE PRESĂ – *pe scurt*

„DE LA HELSINKI LA MADRID". Clubul ziariștilor europeni și Federația asociațiilor de presă din Spania au organizat, la Madrid, unde se desfășoară lucrările întîlnirii pregătitoare a reuniunii general-europene, o masă rotundă cu tema „De la Helsinki la Madrid". Ziariști din țările semnatare ale Actului final de la Helsinki, între care și România, au dezbătut, timp de două zile, diferite aspecte ale problematicii securității europene, cum ar fi însemnătatea primordială a dezarmării și dezangajării militare, continuitatea reuniunilor general-europene, Europa și noua ordine economică internațională, subliniind răspunderea ce revine mijloacelor de informare în masă în ce privește mobilizarea opiniei publice pentru relansarea procesului de destindere, pentru înfăptuirea integrală a prevederilor Actului final.

GREVĂ A FEROVIARILOR PORTUGHEZI. Conducătorii de trenuri de la Compania căilor ferate portugheze continuă greva pe o perioadă nedeterminată începută joi dimineață, relatează agenția ANOP. Adeziunea conducătorilor de trenuri la grevă este totală în nordul și centrul țării, în sud circulînd numai cîteva trenuri. Consiliul de administrație al căilor ferate a hotărît concedierea conducătorilor de trenuri care au refuzat să respecte ordinul de rechiziționare civilă. Pînă în prezent nici un conducător de tren nu a acceptat rechiziționarea. Mecanicii revendică reintegrarea colegilor concediați și aplicarea integrală a acordurilor negociate cu conducerea căilor ferate.

COMBATEREA BOLILOR EPIDEMICE LA ANIMALE ÎN AFRICA. O conferință internațională avînd drept temă bolile epidemice în rîndul animalelor în Africa se desfășoară la Rabat. Participă reprezentanți din 18 state ale continentului, precum și din partea unor organizații internaționale, printre care și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.). Obiectivul principal al reuniunii este de a elabora strategia unor ample acțiuni împotriva bolilor epidemice în rîndul animalelor pe continentul african.

DEZVOLTAREA RELAȚIILOR DINTRE INDIA ȘI TANZANIA. La Delhi s-au încheiat convorbirile dintre primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, și primul ministru al Tanzaniei, Edward Sokoine. Au fost discutate probleme referitoare la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări. În cadrul discuțiilor cu privire la unele aspecte ale situației internaționale s-a exprimat dorința celor două părți privind transformarea Oceanului Indian într-o zonă a păcii.

INUNDAȚII ÎN THAILANDA. În urma ploilor musonice care au căzut în Thailanda, mai mult de jumătate din teritoriul țării, inclusiv capitala — Bangkok — a fost inundat. Potrivit agenției Reuter, care citează oficialități din Bangkok, 39 din cele 74 de provincii au suferit importante pagube materiale.

VIZITA PREȘEDINTELUI PAKISTANULUI LA BONN. Președintele Pakistanului, Zia-Ul-Haq, și-a încheiat vizita de o zi la Bonn, transmite agenția D.P.A. El a avut convorbiri cu cancelarul federal Helmut Schmidt, precum și cu vicecancelarul și ministrul de externe vest-german, Hans-Dietrich Genscher, cu care a examinat probleme legate de actualele focare de tensiune din lume.

UN MARE ZĂCĂMÎNT DE PETROL. Cercetările exploratorii întreprinse în ultimul timp în zona platoului continental din largul peninsulei canadiene Newfoundland au dus la depistarea unor zăcăminte submarine de petrol estimate la 10 miliarde barili. În straturile de rocă din regiunea prospectată au fost descoperite și gaze naturale, rezervele fiind apreciate la 15 trilioane de picioare cubice.

ACCIDENT MORTAL PE ANNAPURNA-1. Un alpinist vest-german, Winfried Trinkle, membru al unei expediții ce escalada vîrful Annapurna-1 (8 091 metri) din Himalaya, și-a pierdut viața într-un accident. El a căzut în momentul în care se instala tabăra la o altitudine de 7 000 de metri, iar ceilalți membri ai expediției nu l-au putut salva.

DEMONSTRAȚII STUDENȚEȘTI ÎN COREEA DE SUD. În pofida legii marțiale și a restricțiilor deosebit de severe impuse populației sud-coreene de actualele autorități, studenții institutului de teologie din Seul s-au reunit demonstrînd împotriva legii marțiale și răspîndind manifeste prin care se aducea un profund omagiu sutelor de oameni care și-au pierdut viața în timpul rebeliunii din orașul Kwangju, înăbușită în sînge de către regimul dictatorial în cursul lunii mai. După cum remarcă agențiile de presă, aceasta este prima demonstrație studențească de la preluarea conducerii țării de către generalul Chun Du Hwan. Poliția a intervenit cu brutalitate și a arestat peste 100 de demonstranți.

Solidaritate fermă cu victimele represiunilor rasiale din Africa de Sud!

Opinia publică progresistă din întreaga lume marchează la 11 octombrie **„Ziua solidarității internaționale cu deținuții politici din Africa de Sud".**

Ca în fiecare an, această amplă acțiune, care a fost stabilită printr-o hotărîre a Adunări Generale a O.N.U., constituie un prilej pentru poporul român de a-și reafirma solidaritatea militantă cu lupta populației sud-africane împotriva asupririi rasiale, de a-și ridica glasul în apărarea victimelor represiunii și terorii din R.S.A. Căci, așa cum se știe, regimul reacționar de la Pretoria a transformat de multă vreme regiunea de sud a continentului într-o imensă temniță, în care orice împotrivire față de rușinoasa politică de apartheid este reprimată cu cea mai mare cruzime.

În conștiința omenirii a rămas adînc întipărită amintirea masacrelor sîngeroase de la Sharpeville (1960) și Soweto (1976), în cursul cărora poliția sud-africană a răspuns cu gloanțe demonstrațiilor pașnice ale populației de culoare, ucigînd bătrîni, femei și copii. Mii de patrioți zac în prezent în închisori, sînt torturați și supuși unui regim de exterminare fizică. Mulți dintre ei, ca de exemplu Nelson Mandela, cunoscut militant pentru eliberare națională și socială, se află după gratii de ani îndelungați. Totodată, autoritățile rasiste manevrează un întreg arsenal al terorii în încercarea de a intimida masele, de a înăbuși în față orice formă de rezistență populară. Chiar în aceste zile, opinia publică internațională a aflat cu indignare că, pentru a stăvili valul de nemulțumire ce cuprinde centrele urbane și a preveni noi demonstrații de protest ale tineretului și elevilor, autoritățile de la Pretoria au hotărît închiderea, pe o perioadă nedefinită, a 80 de școli ale populației africane.

Așa cum arată însă evoluția evenimentelor din Africa australă, nimeni și nimic nu va putea împiedica realizarea dreptului sacru al popoarelor din această parte a lumii la o viață liberă și demnă. Sub impulsul marii victorii obținute de poporul zimbabwe, lupta populației de culoare ia o tot mai mare amploare atît în R.S.A., cît și în Namibia — teritoriu aflat sub stăpînirea ilegală a rasiștilor sud-africani și asupra căruia au fost extinse practicile apartheidului.

În spiritul politicii sale de solidaritate activă cu lupta popoarelor de pretutindeni pentru libertate și independență, pentru o viață mai bună, România socialistă a condamnat și condamnă cu hotărîre politica colonialistă de apartheid și discriminare rasială a regimului de la Pretoria. Această poziție consecventă și-a găsit expresie în numeroase documente ale partidului și statului nostru, în activitatea desfășurată de România la O.N.U. și în alte organizații internaționale, a fost reafirmată cu ocazia numeroaselor întîlniri, contacte și convorbiri dintre secretarul general al partidului nostru, președintele Nicolae Ceaușescu, și conducătorii mișcărilor de eliberare de pe continentul african, inclusiv din Africa australă.

Cu prilejul **„Zilei solidarității internaționale cu deținuții politici din Africa de Sud"**, poporul român cere cu toată hotărîrea să se pună capăt represiunilor rasiste din această mult încercată zonă a lumii, să fie eliberați patrioții care zac în închisorile sud-africane. El își exprimă, totodată, convingerea că nu este departe ziua cînd lupta desfășurată de populația R.S.A., din Namibia împotriva politicii de apartheid, a asupririi sub orice formă, pentru libertate, pentru dreptul de a dispune de propriile destine va fi încununată de succes.

DOSARE ACUZATOARE: CUM AU ACUMULAT BOGĂȚIILE... BOGAȚII LUMII

„Venele deschise ale Americii Latine"

„Venele deschise ale Americii Latine" — astfel și-a intitulat reputatul publicist uruguayan, Eduardo Galeano, lucrarea sa, una dintre cele mai impresionante mărturii asupra procesului spolierii bogățiilor sud-americane. Redăm mai jos extrase din această lucrare de referință asupra Americii Latine, ce se află în pregătire pentru apariție la Editura politică.

„Unele țări s-au specializat în a cîștiga, altele în a pierde"

de **Eduardo GALEANO,** publicist uruguayan

Diviziunea internațională a muncii — așa cum a fost croită de imperialism — constă în aceea că unele țări s-au specializat în a cîștiga și altele în a pierde. America Latină a fost precoce: ea s-a specializat în a pierde încă din timpurile îndepărtate, cînd europenii, traversînd mările, s-au năpustit asupra ei. Au trecut secolele și America Latină s-a schimbat. Ea nu mai este regina minunilor; nu mai este ținutul miraculos, unde realitatea depășea mitul, iar imaginația era umilită de trofeele conquistei — munții de aur și de argint. Dar ea continuă să muncească, în folosul unor interese străine. Ea continuă să fie sursa de petrol și fier, de cupru și carne, fructe și cafea — bogății ce se încarcă fără întrerupere, avînd ca destinație țările bogate, care cîștigă, folosindu-le, mult mai mult decît cîștigă latino-americanii producîndu-le. Pentru că impozitele pe care le încasează cumpărătorii sînt mult mai mari decît prețurile ce le primesc vînzătorii: pentru că, așa cum declara Covey T. Oliver, coordonator la Alianța pentru Progres, **„a vorbi de prețuri juste, în prezent, este un concept medieval. Ne aflăm în plină epocă a... comerțului liber".**

Aceasta este America Latină, regiunea cu venele deschise. De la descoperire și pînă în zilele noastre totul a fost transmutat în capital european sau, mai tîrziu, nord-american. Totul: pămîntul, fructele și adîncurile sale bogate în minerale, oamenii săi și capacitatea lor de muncă, resursele sale naturale și resursele umane. Pentru cine concepe istoria ca o întrecere, înapoierea și mizeria din America Latină nu sînt altceva decît rezultatul eșecului său: am pierdut, iar alții au cîștigat. Dar înfrîngerea noastră a fost mereu implicită în victoria străină: bogăția noastră a generat mereu sărăcia noastră pentru a alimenta prosperitatea altora. În alchimia colonială și neocolonială, aurul s-a transformat în fier vechi, iar alimentele în venin. Potosi, Zacatecas și Ouro Preto au căzut în picaj de pe culmea splendorilor metalelor prețioase în abisul minelor epuizate; ruina a fost și destinul pampei chiliene a salpetrului și al selvei amazonice a cauciucului; al pădurilor argentiniene de quebracho.

Transfuzia de capital și... hemoragia de profituri

Începînd de la cel de-al doilea război mondial, în America Latină a avut loc o repliere a intereselor europene în favoarea înaintării investițiilor nord-americane.

Filialele marilor corporații nord-americane au trecut dintr-un salt peste barierele vamale, punînd stăpînire pe procesele interne de industrializare. Ele exportă fabrici sau, frecvent, devorează fabricile naționale deja existente. Contează pentru aceasta pe ajutorul unora dintre guvernele locale și pe capacitatea de extorcare pe care o pun în serviciul lor centrele internaționale de credit. Capitalul imperialist capturează piețele interne, însușindu-și sectoarele-cheie ale industriei locale: cucerește sau construiește fortărețe decisive, din care domină restul țării.

Interesul corporațiilor imperialiste în a-și însuși creșterea industrială latino-americană și a o capitaliza în beneficiul propriu nu implică, desigur, ignorarea celorlalte forme de exploatare. Este adevărat că sistemul de căi ferate al „United Fruit" în Guatemala nu mai era rentabil și că „Electric Bond and Share" și „International Telephone and Telegraph Corporation" au realizat afaceri splendide cînd au fost naționalizate în Brazilia, primind indemnizații în aur pur în schimbul instalațiilor lor ruginite și al mașinilor lor de muzeu. Dar abandonarea serviciilor publice în schimbul activității mai profitabile nu are nimic de a face cu abandonul materiilor prime. Ce s-ar întîmpla fără petrolul și mineralele Americii Latine? Pe de altă parte, **investițiile care convertesc fabricile latino-americane în simple piese ale angrenajului mondial al corporațiilor gigant nu alterează cu nimic diviziunea internațională a muncii. Nu suferă nici cea mai mică modificare sistemul vaselor comunicante prin care circulă capitalurile și mărfurile între țările sărace și țările bogate. America Latină continuă să exporte materiile prime pe care piața mondială le cere și de a căror vînzare depinde economia regiunii. Schimbul inegal funcționează ca întotdeauna: salariile de foame din America Latină contribuie la finanțarea înaltelor salarii din Statele Unite și din Europa.** Brazilia continuă, în ciuda industrializării sale, să fie dependentă de exporturile de cafea și Argentina de cele de carne; Mexicul exportă foarte puține produse manufacturate.

Nu lipsesc politicienii sau tehnocrații dispuși să demonstreze că invazia de capital străin „industrializator" este în beneficiul țărilor Americii Latine. Spre deosebire de cel vechi, acest imperialism de modă nouă ar putea implica o acțiune într-adevăr „civilizatoare", o binefacere pentru țările dominate, dacă litera declarațiilor sale de dragoste ar coincide cu intențiile sale reale. Este dovedit astfel că **acest nou model de imperialism nu face mai prospere coloniile sale, chiar dacă îmbogățește puterile lor de dezvoltare; nu potolește tensiunile sociale regionale, ci le ascute; extinde și mai mult sărăcia și concentrează și mai mult bogăția; plătește salarii de douăzeci de ori mai mici decît la Detroit și la prețuri de trei ori mai mari decît la New York; se transformă în stăpînul pieței interne și al resorturilor-cheie ale aparatului productiv; își însușește progresul, decide direcțiile sale și îi fixează frontierele; dispune de creditul național și orientează după bunul său plac comerțul exterior; nu numai că desnaționalizează industria, ci și beneficiile pe care această industrie le produce; impulsionează irosirea resurselor naturale devenind o parte substanțială a excedentului economic în afară; nu aduce capital pentru dezvoltare, ci îl sustrage: arată că hemoragia de beneficii rezultate din investițiile directe ale monopolurilor nord-americane în America Latină a fost de cinci ori mai mare, în acești ultimi ani, decît transfuzia de capitaluri noi.**

Povara supraîndatorării

Intrarea în cantități mari a capitalului străin destinat industriei prelucrătoare a început, în Brazilia, în anii '50 și a primit un puternic impuls prin planul de dezvoltare elaborat de președintele Juscelino Kubitschek (1957—1960). Era perioada euforiei creșterii. Orașul Brasilia se năștea în mijlocul unui deșert, unde indienii nu cunoșteau nici existența roții; se trasau șosele și se ridicau mari baraje pentru centrale hidroelectrice uriașe; fabricile de automobile scoteau o mașină nouă la fiecare două minute. Industria înregistra un ritm înalt de creștere. Se deschideau larg porțile investițiilor străine, se aplauda invazia dolarilor, se simțeau vibrînd dimensiunile progresului. Bancnotele circulau cu cerneala încă proaspătă. Saltul înainte se finanța însă cu inflație și cu o grea datorie externă, împovărătoare mostenire care va apăsa asupra guvernelor următoare. Rezultatul s-a văzut cînd au fost publicate datele unei investigații realizate de Institutul de științe sociale al Universității din Rio de Janeiro asupra marilor grupuri economice din Brazilia. Între conglomeratele cu un capital de peste patru miliarde de cruzeiros, mai mult de jumătate erau străine; mai sus de zece miliarde de cruzeiros apăreau 12 grupuri străine și numai cinci naționale. Ancheta a detectat zece grupuri economice ce exercitau un virtual monopol în respectivele specialități. Dintre ele, opt erau nord-americane.

Dar toate acestea păreau un joc de copii pe lîngă ceea ce a venit după aceea. Între anii 1964—1968 nu mai puțin de 15 fabrici de automobile sau de piese auto au fost înghițite de „Ford", „Chrysler", „Willys", „Simca", „Volkswagen" sau „Alfa Romeo"; în sectorul electric și electronic trei importante firme braziliene s-au trezit în mîini japoneze.

Pe de altă parte, „Wyeth", „Bristol", „Mead Johnson" și „Lever" au devorat altitea laboratoare încît producția națională de medicamente nu mai putea satisface decît a cincea parte din piața internă; „Anaconda" s-a lansat asupra metalelor neferoase și „Union Carbide" asupra maselor plastice, produselor chimice...

Situația este asemănătoare în ce privește Argentina. Între anii 1963—1968 au fost desnaționalizate 50 de importante întreprinderi argentiniene, în sectoarele cele mai diverse: oțelării, fabrici de automobile și de piese de schimb, petrochimie, chimie, industria electrică, industria hîrtiei sau a țigărilor. În 1962, două firme cu capital național privat, „Siam Di Tella" și „Industrias Kaiser Argentina", figurau între cele mai mari cinci întreprinderi industriale din America Latină; în 1967, ambele au fost capturate de capitalul străin.

Mexicul nu a făcut excepție. În 1962, din cele mai importante o sută de întreprinderi existente în această țară 56 erau total sau parțial controlate de capitalul străin; 24 aparțineau statului și 20 capitalului privat național. Aceste 20 de întreprinderi private cu capital mexican participau cu ceva mai mult de a șaptea parte din totalul vînzărilor celor o sută de întreprinderi luate în considerare.

În perioada 1950—1967, investițiile monopolurilor nord-americane în America Latină au totalizat, fără a include profiturile reinvestite, 3,921 miliarde de dolari. În aceeași perioadă, beneficiile și dividendele remise în exterior de către aceste companii au însumat 12,819 miliarde de dolari. Cîștigurile drenate în afară au depășit astfel mai mult de trei ori suma capitalurilor noi incorporate în regiune.

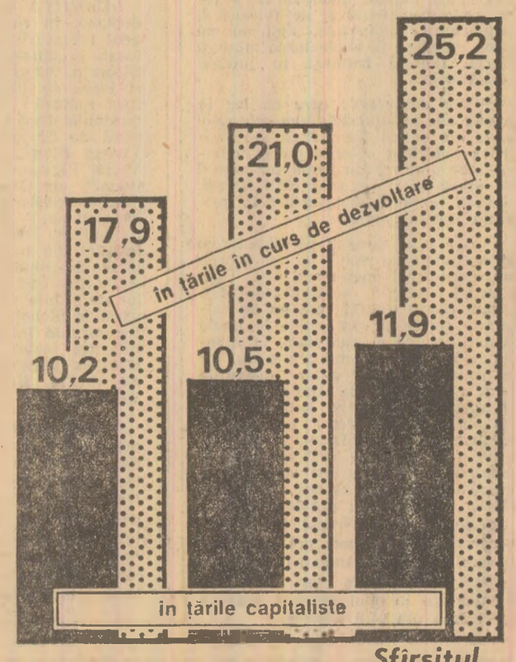

C.E.E. încearcă atenuarea crizei oțelului

Divergențe privind măsurile de restrîngere a activității siderurgice

BRUXELLES 10 (Agerpres). — Membrii Pieței comune au căzut de acord ca, la 22 octombrie, Comisia C.E.E. să ia o decizie în problema contingentării producției de oțel, a declarat, la Bruxelles, Etienne Davignon, membru al acestui organ executiv al Pieței comune. Pentru atenuarea gravei crize a oțelului, Comisia C.E.E. a propus reducerea substanțială a producției în statele membre, propunere care a fost examinată, marți, la Luxemburg de către Consiliul ministerial al „celor nouă", fără să fi luat însă vreo decizie, datorită opoziției R.F.G.

Acordul anunțat de Davignon semnifică, în opinia observatorilor, că R.F.G. nu se va opune, timp de 9 luni, contingentării producției de oțel. Totuși, relevă agenția France Presse, posibilitatea unui veto vest-german la măsura de restrîngere a activității siderurgice nu este exclusă în întregime, deși Bonnul a indicat miercuri că nu va face uz de acest drept. Dealtfel, purtătorul de cuvînt al Ministerului vest-german al Economiei a declarat joi că țara sa nu a adoptat încă poziția definitivă în ce privește propunerea Comisiei C.E.E. de reducere a producției de oțel.

ORIENTUL MIJLOCIU

CAIRO 10 (Agerpres). — Ministrul de stat pentru afaceri externe al Egiptului, Boutros Ghali, a declarat, după cum relevă agenția M.E.N., că, în conformitate cu indicațiile președintelui Anwar El Sadat, delegația țării sale la negocierile tripartite asupra autonomiei palestiniene din Cisiordania și Gaza, care urmează să înceapă la 14 octombrie la Washington, rămîne atașată principiilor fundamentale ale poziției egiptene.

În declarația pe care a făcut-o după ce a fost primit de președintele Anwar El Sadat, Boutros Ghali a subliniat că principiile pe care se bazează poziția egipteană sînt: necesitatea retragerii Israelului din toate teritoriile arabe ocupate în 1967; sectorul oriental al Ierusalimului constituie o parte integrantă a Cisiordaniei; respingerea politicii unor noi implantări israeliene în teritoriile arabe ocupate, care constituie un obstacol în calea păcii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Cod 71 341, București Piața Scînteii nr. 1. Tel 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex: 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 260